

CUBA NYTT

Kr. 50,- Nr. 3 - 2020 - November

Utgiver: CUBAFORENINGEN I NORGE
www.cubaforeningen.org

CUBASENTERET

er stedet om du ønsker

OPPLYSNINGER I
FORBINDELSE MED CUBA

- om feriemål (herlige badestrender, dykking, surfing, fisking, fjellvandring m.m.)
- som «base» for andre reisemål i Karibia eller Mellom-Amerika
- for studier (spansk, musikk, kultur m.m. universitet, høyskole)
- for forretningsreise, konferanser, seminarer m.m.
- for helseturisme
- for temareiser
- for abonnement på cubanske tidskrifter
- for den årlige arbeids- og studiebrigaden
- for solidaritetsarbeid, hjelpeprosjekter m.m.
- om Cubaforeningen i Norge
- og generelle opplysninger

**Her kan du også få kjøpt
cubansk litteratur m.m.**

Cubaforeningen i Norge

Grønland 12,
0188 Oslo

www.cubaforeningen.org
cubaforeningen@gmail.com

Kto. 7874 06 88315

Humanitær hjelp: Kto. 0540 07 42776

Redaktør/kontakt:

E-post: teenger2@online.no

Telefon: 41 60 42 87

Enkelt å reise til Cuba

Cubas Ambassade

Oscar de los Reyes Ramos

Postadresse: PO Box 4081 AMB 0244 OSLO

Besøksadresse: Oscarsgate 78 B, 1. etg., 0256 Oslo

tlf. 2308 3263 e-post: consulado@embacuba.no

www.embacuba.no/consulado

Turistvisum

Som turist trenger du et turistvisum.

Send på mail til
teenger2@online.no
eller post

Terje Enger, Grimesvingen 7,
2866 Enger:

- Adresse og telefonnummer
- Kopi av relevante sider i passet (passnr. og navn)

Faktura på kr. 475,- vil bli tilsendt.
Du kan overføre pengene til
bankkonto 0539 59 97426
(Cubaforeningen)

Merk betalingen med hvem den
er for.

Bemerk:

Du kan søke om visum ved direkte
henvendelse til Cubas ambassade
(adr., tlf. og faks: se ovenfor).

Åpningstider fra kl. 09.00 til 12.00,
mandag - torsdag.

Juli og august stengt.

Kontakt Cubaforeningen

www.cubaforeningen.org
cubaforeningen@gmail.com

Visum sendes pr. post

Gjelder for forretningsreisende,
journalister, studenter, folk med
familie i Cuba og andre som ikke
reiser som turister.

1. Fyll ut visumformularet du mottar fra ambassaden, og vedlegg et passfoto. Dette formularet må du sende i posten, og på forhånd på faks.
2. Om du ønsker visumet tilsendt med post, sender du passet ditt rekommandert sammen med søknadsskjemaet du fikk fra ambassaden og kopi av betaling for visumet. I tillegg må du vedlegge frankert konvolutt (rekommandert) for tilbakesending når du får visum.
3. Visumsøknad må gjøres 30 dager på forhånd.

Kostnaden ved visum vil bli opplyst av konsulatet. Betalingen for dette gjøres til bankkonto 7058 05 79556 eller med bankremisse. Bestill søknadsskjema ved å sende adressert og frankert svarkonvolutt, og du får skjema tilsendt (se over for adresse).

Innhold

Arven etter Bishop.....	4
Cuba registrerer andre kliniske studie mot COVID-19	5
Kjære Venner av rettferdighet!	6
Penge- og valutasamling:	
Vår sosialisme utelukker bruk av sjokkterapi	8
Den skitne realismen (El Realismo negro) Pedro Juan Gutierrez	10
Cuba vil i løpet av de kommende dagene rapportere om prosessen mot én penge-/valutaenhet	11
«Rulle i samme møkka»	12
Studietur til Cuba 28. oktober - 7. november 2021	13

De smuglet en sportsbil verd 1 million pund ut av Cuba!	14
Søknad om økonomisk støtte	17
UDI: "Søkeren har ikke fulgt riktig fremgangsmåte"	17
Noen tanker og meninger rundt USAs forhold til Cuba, med Joe Biden som ny president!	18
Drammenserens sykepleierprosjekt	20
"Braemar" tar Havanna som "hjemmehavn" i Karibia	26

Forsidefoto: Politico.com

I redaksjonen:

Terje Enger

Layout og trykk:

Welten Design AS
IT Grafisk AS

Exit Trump!

Når denne lederen skrives har Trump tapt presidentvalget i USA. Han har ikke godkjent valget, og det stor uro i gatene og både tilhengere og motstandere væpner seg med de farligste våpen de rår over. Falske nyheter og rene løgner spres i rekordtempo, noen skifter side frivillig og andre under tvang og trusler. Rottene forlater det synkende skipet.

Donald Trump får nå smake sin egen medisin, fra den resepten han og hans regjering har skrevet ut og sørget for i en rekke latin-amerikanske land. Gjennom å misbruke og korrumperer Organisasjonen av Amerikanske Stater, ved å true og manipulere har de tilranet seg kontroll over landenes ressurser med en fattigere og sykere befolkning som resultat. De setter inn såkalte «selvutnevnte» presidenter som ikke ville vunnet et valg noe sted, noen gang. Disse «anerkjenner» de så å si i samme øyeblikk for å fortelle «Vestverden» hvordan USA vil ha det. Bolivia, Ecuador, Peru, Cuba og Venezuela er eksempler, men de støtter regimene i Brasil og Argentina også. De begår, bestiller og krever forbrytelser utført over hele kontinentet. Og det virker etter hensikten: Da USA anerkjente sin egen utpekte og instruerte «Selvutnevnte» Juan Guaidó som kuppemaker og lovlig «president, tok det en dag til hele EU hadde anerkjent kuppet.

Det vil si omtrent hele NATO. Hva slags fredsbyggende organisasjon er det?

Den amerikanske presidentvalgkampen som vi nettopp har vært igjennom, har ført til at Jens Stoltenberg, Erna Solberg, Frank-Bakke Jensen og Ine Søreide har mistet sin venn og veileder. Men blir Joe Biden noe bedre for de nevnte landene? Eller for verden? For oss? Det er tvilsomt. Våre medier har kanskje aldri brukt så store ressurser på en amerikansk presidentvalgkamp som denne, og den sittende presidentens feil og mangler har vært tydelig dekket som journalistikken skal. Demokratenes utfordrer er derimot hevet til skyene av både journalister og Amerika-kjennere som en mulig redningsmann. De har heller ikke, i særlig grad, fått med seg at høyresida i det demokratiske partiet jobba for å utelukke den radikale og kunnskapsrike ungdommen rundt Bernie Sanders. Det er også det som er utgangspunkt for den merkelige sosialisme-debatten som oppsto i kampen om flertallet i Florida.

Påstanden i norske medier ble at «flyktninger» fra Cuba og Venezuela var så mange at de i stor grad kunne påvirke valgresultatet og «redde» landet fra sosialisme og kommunisme. Det er ganske latterlig at norske reportere går på det tøyset der. Jeg tviler ikke på at noen forteller dem at de er flyktninger, det er vel mere det at de langt fleste cubanske «flyktningene» er født i Florida, USA. Tilstrømmingen av venezuelanere er vel folk som var betalt og lovet posisjoner i landet dersom USAs intervensjoner, sanksjoner og handplukka «selvutnevnte» politikere skulle greie å etablere noe som ligner på et styre som så «vesten» massivt kunne anerkjenne og «hjelp» på fote igjen». Det er uprofesjonell journalistikk å videreformidle påstander om at en stemme på Joe Biden kan føre til «sosialisme» i USA.

Joe Biden er en kriger! Han har sittet i utenrikskomiteen i senatet under Obama og må dele ansvaret for forbrytelser i Libya, Syria, Jemen, dronekrig, tortur og fengsling uten dom på Guantanamo etc. etc. Et interessant spørsmål vil bli om det er Pentagon som skal styre utenrikspolitikken fremover eller regjeringa? (State department).

Terje Enger redaktør

Cuba åpner

Det siste fra nettkilder på Cuba (18.11.2020) er at hovedflyplassen for internasjonal trafikk José Martí åpner etter nærmere 8 måneders edstengning. Passasjerer må påregne temperatur sjekk og corona-test ved ankomst.

En venn fløy 12. november KLM fra Oslo til Amsterdam og videre til Paris for Air France til Havana. Jeg ringte ham to dager seinere i Havana, og han fortalte at turen hadde gått greit, men bare passasjerer med residencia status eller familievisum ble godkjent for bording i Paris; og 3 kjenninger, 2 nordmenn og 1 svenske, med turistvisum hadde blitt avvist.

Corona-situasjonen på Cuba er meget god med de siste rapporterte tallene på 7392 corona-smittede og 130 døde. Cuba har en befolkning på 11,3 millioner; over det dobbelte av Norge, og storbyen Havana har en befolkning på 2,5 millioner.

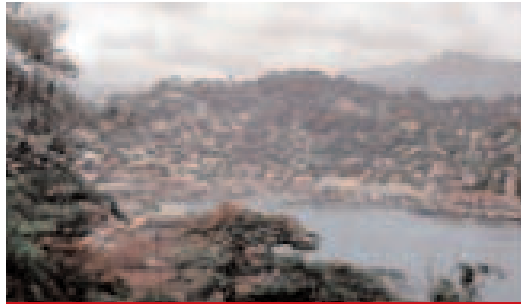
Valget i USA skaper forventninger på Cuba om den nye presidenten gjeninnfører Obamas lettelsener og tilnærmelser. Men som det heter

på norsk; «en skal ikke selge skinnen før bjørnen er skutt». Sittende president skaper forventninger om et statskupp i verdens største banan-republikk.

H. Boye Svendsen

Arven etter Bishop.

Det er søndag 15. Juli 1979. Tre statsministre skal holde stevne på et stadion, eller rally som det heter på engelsk, der de skal opponere mot verdens mektigste nasjon. Vi tar bussen inn fra den tre kilometer lange Grand Anse Beach gjennom en søvnig hovedstad til den nasjonale cricketstadion. Denne fylles etter hvert til randen med entusiastiske Grenadaboere.

Grenadas hovedstad St. Georges

Øystaten Dominica fikk selvstendighet og ble republikk i 1978. Men misnøyen med republikkens første statsminister Patrick John, førte året etter til et fredelig kupp og en interimsregjering ble stablet på beina for å få gjennomført nyvalg. Leder for denne regjeringen, Oliver Seraphin, hadde vært statsoverhode mindre enn en måned da han entret podiet på St. Georges cricketstadion. To år senere skulle Dominica utsettes for et mislykket Grisebukt-lignende kupp, kalt Operation Red Dog, iscenesatt av nynazister og KKK-medlemmer fra USA og Canada der de skulle forsøke å gjeninnsette Patrick John.

Statsminister Alan Loisy fra St. Lucia hadde regjert enda kortere. Denne øystaten hadde vært en av seks i det halvkoloniale forbundet West Indies Associated States, men hadde fått full uavhengighet tidligere i 1979. Det var bare 14 dager siden Loisy og hans Arbeiderparti kom til makten etter valg. Også hans tid som statsminister skulle bli kort, mindre enn to år etter at han tiltrådte, ble han skiftet ut. Kanskje på grunn av orkanen Allens herjinger på øya i 1980.

Men dagens hovedperson er vert og hovedtaler Maurice Bishop. Grenada fikk sin uavhengighet i 1974, og ble da styrt av en egenmektig Eric Gairy som riktignok var valgt, men som omga seg med en privat milits som terroriserte meningsmotstandere, og som ble beskyldt for å manipulere valgresultatet. Det var for så vidt ikke første gang han fikk slike beskyldninger mot seg. I 1970 satt han i juryen i Miss World konkurransen, og da frøkenen fra Grenada ble utropt som vinner, haglet det med beskyldninger om manipulering og juks.

Gairys milits, The Mongoose Gang, ofte sammenlignet med Haitis Tonton Macoute, var beryktet for å banke opp kritikere av regimet, og gikk heller ikke av veien for mord. Under en demonstrasjon mot regjeringen i 1974 gikk de til angrep mot demonstrantene og drepte Bishops far.

Da Gairy i mars 1979 var utenlands, var han såpass upopulær at det var enkelt for bevegelsen New Jewel Movement og Maurice Bishop å

gjennomføre et ublodig kupp. Jewel har forresten ingenting med edelsten å gjøre, men står for Joint Endeavor for Welfare, Education, and Liberation. Den nye regjeringen startet umiddelbart arbeidet for å gjøre livet mer levelig for Grenadas fattige. Jordreform, skole- og helsepolitikk sto på programmet.

Etter å ha blitt avvist av Washington og Reagan, som innstilte all hjelp til landet, vendte Bishop seg mot Cuba. Et prosjekt som Bishop blåste liv i, var planene om en storflyplass med internasjonale mål. Det hadde vært et hinder for å kunne utvikle Grenada som turistmål at større fly ikke kunne lande på øya, og turister til øya måtte derfor reise via Barbados eller andre land i nærheten som hadde en internasjonal flyplass. Planene om en større flyplass hadde ligget der lenge, men nå fikk de hjelp fra Cuba med å realisere dem. USA hevdet derimot at en slik flyplass ville bli et brohode for sovjetiske langdistansefly og så på den som en trussel.

Grenadas nasjonale cricketstadion

Det politiske stevnet denne søndagen ble avsluttet med militærparade. Et par titalls uniformerte menn med Lee-Enfieldrifler paraderte på cricketgresset. Knappest et syn til å skremme noen, aller minst verdens største militærmakt. Men planer for en invasjon sirkulerte nok allerede i Pentagon, de ventet bare på en anledning.

Og anledningen kom da det i 1983 oppsto strid innad i New Jewel Movement, og Maurice Bishop ble satt i husarrest. Omstendighetene er uklare, men med stor folkelig støtte klarte Bishop å rømme, for igjen å

Maurice Bishop taler til massene

bli fanget, stilt for stamrett og skutt. Dette var det USA trengte for å iverksette invasjonsplanene, eller operasjon Urgent Fury som de kalte den. Formelt kunne de vise til en appell fra organisasjonen av øst-karibiske stater om å stanse blodsutgytelsene. De to øystatene som hadde stått sammen med Bishop i juli 1979 og raljert mot USA, hadde nå bedt samme supermakt om å invadere Grenada. Noen dollar forkledd som hjelpepakker til øystatenes syltynne statsbudsjetter,

bidro nok til at supermakten kunne skaffe seg allierte. Men mange land og statsledere, inkludert Reagens nærmeste allierte Margareth Thatcher, kritiserte invasjonen i sterke ordelag.

Maurice Bishop var en populær leder. På grunn av kuppet mot han, ble Jewel-bevegelsen kompromittert og kom aldri tilbake som politisk kraft. Men minnet om og arven etter Bishop finnes fortsatt. Under hans fireårige styre sank analfabetismen fra 35 til 5 prosent. Fri tilgang til helsehjelp ble introdusert, og med hjelp av cubanske helsearbeidere ble hel-sevesenet rustet opp. Ifølge WHO er Grenadas helsevesen fortsatt (2014)

rangert som en av Karibias beste. En sannhet og forsoningskommisjon ble nedsatt i 2000 for å kartlegge omstendighetene rundt henrettelsen av Bishop (samt 7 andre deriblant 4 ministre inkludert hans gravide samboer, utdanningsminister Jaqueline Creft). Et resultat av kommisjonens arbeid ble at landets internasjonale flyplass endret navn til Maurice Bishop Airport.

For vår del var det politiske stevnet på cricketstadion en kuriositet. Vi dro tilbake til Grand Anse Beach for å bade. For oss var Grenada et ferieparadis. Nord for hovedøya, lå en knippe mindre øyer som tilhørte Grenada, Grenadinene, som virket enda mer forlokkende. Neste dag dro vi inn til St. Georges for å finne ut om det gikk en rutebåt dit. Det gjorde det. MS Seimstrand lå til kais klar for avgang.

Kjent og kjær fjordabåt på Vestlandet

til meins for mannskapet, vert sett av på neste stoggestad". Ikke så farlig, vi skulle likevel av på neste stoppested og nyte noen late karibiske

Navnet var kjent. Den hadde gått i rutebart fra Nordhordland til Bergen før den ble pensjonert og solgt ut av landet. Den var likevel en nyere utgave enn fjordabåten Ivar Medås synger om i Dar kjem dampen. Vi gikk inn i salongen og bestilte oss en rompunch. Det var ikke før vi hadde fortært siste dråpe av nasjonaldrinken, at vi så skiltet: "Den som nyt rusdrikk eller er

En av Grenadinene

Fra "Juventud Tecnica" – "Vitenskap for likhet"

Cuba registrerer andre kliniske studie mot COVID-19 (under konstruksjon)

18. okt. 2020

Siden 17. oktober er SOBERANA 01A en del av det kubanske offentlige registeret over kliniske studier. Dette er den andre studien som er registrert på den karibiske øya for profylakse av SARS-CoV-2, hvis sentrum er Finlay Vaccine Institute.

I følge oppgitte data er prosessen i gang for å få registreringsnummeret fra Senteret for Statlig Kontroll av medisiner, Medisinsk Utstyr og Apparater (CECMED). I likhet med den forrige studien er dette et randomisert, dobbeltblindt og adaptivt prosjekt. Hensikten er å evaluere sikkerhet, reaktogenisitet og utforske immunogenisiteten til forskjellige formuleringer av vaksinekanidatene FINLAY-FR-1 og FINLAY-FR-1A.

Studien er fortsatt i planleggingsfasen, og rekruttering av dem som kan delta i den har ikke startet. Imidlertid indikerer Senteret at denne prosessen vil finne sted mellom 19. oktober og 9. november 2020. Utvalget vil være 60 personer som samtykker i å delta frivillig. Alderen til disse menneskene må være mellom 19 og 59 år.

Undersøkellesprosessen vil bli delt inn i tre grupper. Den første vil bli behandlet med kandidaten FINLAY-FR-1 (høy dose pluss adjuvans – stoff som fremhever virkningen av et annet stoff). 0,5 ml vil bli administrert intramuskulært.

Behandlingsopplegget vil vare mellom 0 og 28 dager.

En annen gruppe vil bli behandlet med FINLAY-FR-1A (også høy dose pluss adjuvans A). Hvordan dosene blir gitt og behandlingsopplegget er

identisk. Til slutt vil gruppe 3 få samme preparat (lav dose pluss adjuvans A). Gjennomføringen vil imidlertid vare mellom 0–28–56 dager.

Avslutningen av studien er planlagt til 31. januar 2021. Resultatene vil potensielt være klare til 15. februar, og publiseringsdatoen er beregnet til den 28. i samme måned.

Det er drøyt to måneder siden Cuba registrerte den kliniske studien SOBERANA 1. Denne undersøkelsen ble den første analysen av en vaksine kandidat mot SARS-CoV-2 i landet og i Latin-Amerika. Studien startet 24. august og dekker et utvalg på 676 personer mellom 19 og 80 år.

(Foto: Granma)

Kjære Venner av rettferdighet!

Jeg henvender meg til deg, for å få muligheten til å sende deg en broderlig hilsen på vegne av det venezuelanske folket og United Socialist Party of Venezuela (PSUV), med noen ord om den nåværende politiske situasjonen i vårt land, og for å bidra med noen opplysninger som kan gi en bedre forståelse av analysen som utføres rundt den nasjonale virkeligheten, fra hver av de politiske, folkelige, sosiale, arbeiderorganisasjonene som du er en del av. Denne situasjonen oppstår i en tid med stor smerte og angst, på grunn av den forferdelige Covid-19-pandemien og en dyp resesjon i verdensøkonomien, som blir verre hver dag, som et resultat av den fortsatte og alvorlige krisen i det kapitalistiske systemet på global skala, som fører til arbeidsledighet og reduksjon i produksjonen av varer og tjenester, blant annet.

Denne situasjonen er en stor utfordring for venezuelanere, som kjemper en enestående kamp, under pandemien, for å gjenopprette vår økonomi, påvirket av krisen, og den kriminelle blokaden pålagt oss av de imperialistiske maktsentrene; sammen med de økonomiske-kommersielle, politisk-diplomatiske og militære aggresjonene til USAs regjering. Selv midt i en så kompleks situasjon, har den bolivarianske regjeringen under Nicolás Maduro Moros ikke spart på noen innsats for å bevare folkets helse, justere kapasiteten til det venezuelanske helsesystemet, for å garantere nødvendig medisinsk behandling, behandlinger og tester, helt gratis; samt betingelsene for landets deltakelse i fase 3 av utviklingen av Sputnik V-vaksinen, et alternativ som tilbys menneskeheten av forskerne i Russland, takket være en avtale mellom begge regjeringene.

I denne kampen har vi lært at ved å ta vare på pasientene, kjærligheten, affeksjonen og engasjementet som gis av heltinner og helter som utgjør helsepersonellet, er avgjørende, i vårt tilfelle har de urokkelig støtte fra søstrene og brødrene i de cubanske medisinske brigadene, som i to tiår har vært i landet sammen med venezuelanske fagfolk, noe som fører til en opplevelse av solidaritet som har spredt seg til andre nasjoner i vårt latino-karibiske Amerika, og som bekrefter de humanistiske prinsippene til internasjonalistene som styrer handlingene til de cubanske og bolivarianske revolusjoner.

Ingenting av dette ville vært mulig uten bevissthet og organisatorisk kapasitet fra det heroiske folk i Simón Bolívar og Hugo Chávez, uten beslutning og riktig ledelse av vår regjering og parti, og uten solidaritet

fra søsternasjoner, som Folkerepublikken Kina, Russland, Tyrkia, den sosialistiske republikken Vietnam, den islamske republikken Iran og, som vi har påpekt før, det alltid stridende sosialistiske Cuba, og andre folkeslag i verden.

Spør dere selv: Hvordan har venezuelanerne vært i stand til å motstå den mest brutale keiserlige aggresjonen som er kjent mot menneskene?

Forklaringen ligger igjen i den revolusjonære bevisstheten til det venezuelanske folket, i den ledende rollen de spiller i prosessen med brede transformasjoner initiert i 1999 av kommandør Hugo Chávez; Med andre ord, i utviklingen av prinsippene i bolivariansk demokrati, så vel som i gjennomføringen av en økonomisk politikk utformet av den nasjonale regjeringen for tider med motstand. Vi står overfor kriminelle som ensidig bryter de mest elementære prinsippene i folkeretten, pålagt av den nåværende administrasjonen av USA, for å hindre vår nasjon i å utføre transaksjoner for å få tilgang til mat og medisiner som ensidig skader internasjonal finansiering. Imperiets forbud inkluderer: obligasjoner, lån, låneutvidelser, garantier for lån, kredittbrev, fakturaer og rabatter, samt blokkering av den finansielle virksomheten til Sentralbanken i Venezuela (BCV) ved å forby drift av det statlige olje- og gass foretaket Petróleos de Venezuela (PDVSA), som en stor del av landets inntekt avhenger av, og de hindrer også nødvendige forsyninger for å produsere drivstoff i å nå landet.

Vi har også fått forbud mot å utføre enhver transaksjon med gull og kryptovalutaer; Samtidig har oljeselskaper eid av Venezuela blitt kriminelt konfiskert, på samme måte som ressurser i gull og i utenlandsk valuta som vi hadde deponert i banker i Europa og USA.

Alt dette, er en del av en permanent og bevisst plan for å ødelegge vår økonomi, utført av den krigslystne regjeringen til Donald Trump, med hjelp og direkte deltakelse av det venezuelanske ekstreme høyre, og noen lakei-regjeringer i regionen, som spiller imperialismens spill; en plan som til og med stammer fra den tidligere beboeren i Det hvite hus, og som har som presedens det beryktede dekretet fra tidligere president Barack Obama, der Venezuela 2015 ble erklært som en «uvanlig og ekstraordinær trussel» mot USAs nasjonale sikkerhet.

Det er viktig at du vet at selv under de forhold som landet står overfor, opprettholdes politikken for progressiv fordeling av ressursene til den bolivarianske revolusjonen, at vi har gjort vårt ytterste for å utvikle det indre markedet - med gode resultater på noen områder - , at vi har gjort tiltak av stor betydning for å delta i den lille og mellomstore industri og agrarproduksjonen, at arbeiderklassen fører en intens kamp for å gjenopprette den venezuelanske oljeindustrien, påvirket av svik av noen få, og av den brutale blokaden som i betydelig grad begrenser evnen til å ta de grepene vi trenger for full drift.

Gjenskaping, Vekst og Velstand-politikken til den bolivarianske regjeringen ledet av president Nicolás Maduro Moros, har gjort det mulig å omorganisere det interne hydrokarbonmarkedet, og øke økonomiske bevilgninger til de mest trengende sektorene, som matproduksjon og landbruk, opprette og støtte Det nasjonale vitenskapelige råd, som er grunnleggende for å bekjempe pandemien og i økonomisk gjenoppretting.

Kjære kamerater, den 6. Desember vil bli holdt valg i vårt land for å velge representanter til den venezuelanske nasjonalforsamlingen, i følge Republikkens grunnlov; en kamp som vi, Forente Bolivarianere, med tilitt fra det faktum at vi har beseiret de politiske og militære gruppene som ønsker å gjøre hjemlandet Bolívar og Chávez til en koloni av USA , som vil frata oss våre naturressurser.

Hendelser som den folkelige responsen på invasjonsplanen til landet som begynte den 23. Seieren til de revolusjonære styrkene etter påstand om brudd på nasjonal suverenitet på territoriet til Republikken Colombia, februar 23; og forsøket på kuppet av april 30 samme år; og i mai 3. og 4, 2020, da en invaderende styrke ble stoppet av den raske og kraftfulle handlingen til folket i Bolívar og Chávez, sammen med det bolivarianske nasjonale forsvaret (FANB), i en sivil-militær union; er klare eksempler på venezuelanernes sterke vilje til å forsvare sin verdighet, suverenitet og nasjonale uavhengighet.

Vi er sikre på at de revolusjonære kreftene vil vinne tilbake nasjonalforsamlingen, så den kan tjene det venezuelanske folket, etter år med frustrerte kupp-eventyr av de som med all sikkerhet ikke lenger representerer noen. Trusler fra overherre-regjeringen til Donald Trump kom raskt, med en ny plan som ble annonsert med sikte på å boikotte valgprosessen for det kommende desembervalget; Samtidig har de fornyet sin trussel om å gripe inn militært i Venezuela. Denne planen har blitt godkjent av den nyfascistiske anti-patriotiske fraksjonen, som etter ordre fra amerikansk imperialisme har annonsert at den ikke vil delta i parlamentsvalget, slik den gjorde i 2005, en feil som representanter for opposisjonen senere har innrømmet.

Det er utrolig at politiske partier og ledere, som er vant til å delta i valgprosesser, og dermed få både seire og nederlag, som er naturlig i et demokrati; de anerkjenner bare valg når resultatene er gunstige for dem. Slik er den fascistiske opposisjonen vi har i Venezuela.

Heldigvis er det store flertallet av venezuelanere, inkludert de som demokratisk er i mot den bolivarianske revolusjonen; vil alle delta i valget i desember, noe som er nøkkelen til fred og politisk stabilitet i landet.

Det er resultatet av en bred dialogprosess og nasjonal forsoning fremmet av president Nicolás Maduro Moros, som har gjentatt oppfordringen til deler av den venezuelanske opposisjonen om å finne fredelige og demokratiske måter som gjør at de kan løse politiske forskjeller; en pro-

sess som er beskrevet i artikkel 236 i den bolivarianske grunnloven, har det venezuelanske statsoverhode gitt en presidentbenådning til hundre og ti borgere, noen av dem gjentatte lovbrøyttere i kommisjonen for ulike forbrytelser mot republikkens orden og stabilitet, inkludert forsøket på attentat mot presidenten selv , konspirasjonsforbrytelser mot nasjonens sikkerhet og offentlige fred, tildeling av offentlig eiendom, politisk vold og hatkriminalitet, blant annet.

I alle fall deltar opposisjonspartiene i en valgprosess som har alle garantiene i det venezuelanske valgsystemet, kanskje det sikreste i verden; under ledelse av et fornyet nasjonalt valgråd (CNE) og med utvidet proporsjonal representasjon; et politisk faktum av største betydning. Så de store som blir beseiret ved neste valg, vil være de som ønsket å gjøre nasjonalforsamlingen til et instrument for den nyfascistiske regjeringen til Donald Trumps røpverplan.

For vår del går de patriotiske kreftene til disse valgene forent, med en styrke der vi står overfor de store utfordringene som ligger foran oss, og med den erfaringen at kommandør Hugo Chávez forlot oss for alltid å forbli sammen med folket: en sivil-militær forening for å fortsette å bygge vår bolivarianske sosialisme.

Utfordringen er enorm, men bolivarianske kvinner og menn føler seg inspirert av det episke av vår uavhengighetskamp ledet av Simón Bolívar, bygget av republikker og et aradigme av frihet, pluss arven etter kommandør Hugo Chávez; og samtidig, i hele sin dimensjon, de vakre ordene til den nasjonale poeten, Aquiles Nazoa, som sa i sin Trosbekjennelse:

"Jeg tror på vennskap som den vakreste oppfinnelsen av mennesket,

Jeg tror på folkets kreative krefter".

Dere, søstre og brødre i verden, får våre kjærlige hilsener og i solidaritet med kampene ført av deres folk til forsvar for suverenitet og uavhengighet, som ifølge kommandør Hugo Chávez i Homeland Plan er den mest dyrebare egenskap vi har oppnådd etter 200 år. Stol på oss, på døtre og sønner av Bolívar og Chávez, som, for alltid, kjemper for den bolivarianske og Chavista revolusjonen.

Vi vil vinne!

ADAN CHAVEZ KALD

Visepresident for internasjonale saker i partiet
United Socialist of Venezuela (PSUV)

Caracas, 07 september 2020

Penge- og valutasamling: Vår sosialisme utelukker bruk av sjokkterapi

Den kubanske presidenten bekreftet at i gjennomføringen av samlingen blir revolusjonens sosiale seire som er slått fast i grunnloven, bevart.

Forfatter: Yenia Silva Correa - internett@granma.cu - 9. oktober 2020

Presidenten slo fast at penge-/valutasamling ikke er den magiske løsning-
en på alle våre økonomiske problemer, men det bør føre til en økning i
produktiviteten og en mer effektiv utnyttelse av produktivkreftene.

Før republikkens president, Miguel Díaz-Canel Bermúdez, tok opp kjerne-
spørsmålene ved gjennomføringen av oppgavene, rettet han oppmerksom-
heten mot den enestående aggressiviteten som USA beleirer Cuba og alle
dens utviklingsmuligheter med. Imperiets aggressivitet er den største glo-
bale trusselen. De prøver å splitte oss i spørsmål som rasisme, LHBT-sam-
funnet samt med økonomisk og kommersiell forfølgelse, sa statsoverhodet.

I tillegg til dette kommer kampanjer for å diskreditere revolusjonen og
dens ledere, la han til. "Ingen bestrider at det er en virtuell leiesoldathær
som lever under beskyttelse av en betalt kampanje for å konfrontere revo-
lusjonære intellektuelle eller kunstnere, de angriper opinionsledere som
forsvarer revolusjonen og appellerer til en virtuell lynsjing," understreket
han. Det handler om å demonstrere regjeringens manglende evne. Våre vik-
tigste inntektskilder blir stadig angrepet for å kvele oss: helse, pengeover-
føringer, turisme. De prøver å provosere et sosialt utbrudd på Cuba, som en
del av valgkampen og for å se bra ut for den anti-kubanske mafiaen; i
utgangspunktet i Miami, sa presidenten. Imidlertid har de ikke oppnådd
noen suksess med denne politikken. De har bare hatt tilbakeslag og atter
tilbakeslag, understreket Díaz-Canel, og gjentok at blokadens straffeaksjo-
ner fortsetter å eskaleres daglig.

Han minnet om at det i løpet av 2020 er
tre amerikanske enheter ilagt store bøter.
I løpet av Trumps periode er det allerede
ilagt 21 straffer av denne typen. De
utgjør mer enn 3 milliarder dollar, og det
er gjennomført 121 straffetiltak mot Cuba
på under to år.

FÅ DYNAMIKK I DEN ØKONOMISKE OG SOSIALE STRATEGIEN

Det beskrevne, slo presidenten fast, kompliserer situasjonen. Den er preget
av stor usikkerhet i tilførsel av drivstoff, innskrenkning av tjenester, mang-
ler i distribusjonen, varemangel som fremgår av køene, produktive mangler
og vekst i påvirkningene på arbeidstakere på grunn av pandemien.
Vi har innført en delvis dollarisering av økonomien, sa Díaz-Canel, og min-
net om utfordringene med oppgaven som må føre oss til en enhetlig valu-
ta, ett av kongressens vedtak.

Vi legger vekt på dette, og vi kan ikke si at det er enkelt, gitt transforma-
sjonen av landbruket og omorganiseringen av virksomhetene, understreket
han. Statsoverhodet viste til behovet for å øke industriproduksjonen, sti-
mulere alle tilbud av varer og tjenester, starte styrking av de statlige fore-
takene, endre og modernisere handelen. Vi har gjennomført en gruppe til-
tak, og i andre spørsmål fins det forslag som har nådd et visst nivå av
godkjenning. Vi vil rapportere dem i rett tid. Imidlertid er det noen resul-
tater av tiltakene, sa han.

GJENNOMFØRINGEN: EN KOMPLEKS PROSESS MED STRATEGISK BETYDNING

Når det gjelder gjennomføringen, en av oppgavene med størst rekkevidde,
sa presidenten at han er i et viktig øyeblikk, med klare definisjoner av hva
komponentene i denne prosessen er.

«Nå jobber vi med å trene alle menneskene som er involvert i utviklingen
og i å legge til rette forholdene i de områdene den vil påvirke. Omfanget
av denne oppgaven er veldig stort og tar hensyn til flere innbyrdes forhold
i økonomien. Vi jobber med å skape forutsetningene for å kunne gå til
gjennomføringen». Han presiserte også at befolkningen vil bli informert
etter hvert. "Du må se bort fra rykter og falske nyheter," understreket han.
Når det gjelder penge- og valutasystemet sa han at det er en oppgave som
har tverrfaglig og tverrgående karakter, og vi må ta hensyn til det midt i
kompleksiteten vi opplever.

Da vi studerte hindringer, var det bare gjennomføringen som løser en viktig del av de problemene i økonomien som venter, sa han. Han bekreftet at sammenslåingen ikke er den magiske løsningen på alle våre finansielle problemer, men den bør føre til høyere arbeidsproduktivitet og mer effektiv ytelse av produktivkreftene.

Som en del av denne prosessen vil urettmessige subsidier delvis bli avskaffet, mens lønns-, pensjons- og pris-reformen, vil bli gjennomført.

Den kubanske presidenten bekreftet at vår sosialisme utelukker bruk av sjokkterapi, og at hvis noen kommer i en sårbar situasjon, er det fastsatt hvordan de vil bli hjulpet.

Han bekreftet at med gjennomføringen av sammenslåingen ikke truer Revolusjonens sosiale seire. De er fastslått i grunnloven.

Díaz-Canel påpekte at La libreta ("Rasjoneringsboken") i en første fase vil opprettholdes som en mekanisme som sikrer innbyggerne tilgang til grunnleggende varer under varemangel og beskytter mot hamstring og spekulasjon.

"Senere, når markedene våre er i en annen situasjon og en gruppe økonomiske og økonomiske forhold bedrer seg, må vi fortsette utviklingen for å eliminere La libreta", sa han.

I følge Díaz-Canel bekrefter den kubanske staten at den vil garantere bankinnskuddene til befolkningen og nasjonale og utenlandske juridiske enheter, samt alle kontanter, det være seg i CUC, CUP eller MLC. Dette er et prinsipp initiert av den Øverstkommanderende, bekreftet av Raúl og behørig tatt hensyn til i sammenslåingen. Ingen trenger å bekymre seg for kontiene sine, inkludert våre samarbeidspartnere.

Presidenten forklarte at "vi skal ikke ha en valutaveksling som den som ble gjennomført i revolusjonens første år", og gjentok at den nasjonale valutaen vil bestå, og vil ha en konvertibilitet overfor den fritt konvertible valutaen.

I denne prosessen, påpekte han, vil vi bruke den tiden som er nødvendig for å gjøre alle transaksjonene, og det vil være tid til å konvertere valutaene, presiserte han.

Han la til at økonomiministeren og andre tjenestemenn i løpet av de kommende ukene vil forklare spørsmålene knyttet til sammenslåingen: hovedbegrepene, hva er temaene vi må passe på..... Vi skal forberede befolkningen slik at de forstår denne prosessen, slik at det ikke er falske forventninger, slik at folk virkelig vet hva som ligger i endringene og hva som ikke gjør det.

Når alle vilkårene er oppfylt og datoen for innføring av endringene er bestemt - kunngjorde Miguel Díaz-Canel, vil vi gi informasjonen til befolkningen gjennom våre massekommunikasjonsmedier om hvordan de vil fungere mellom den dagen den kunngjøres og dagen prosessen starter.

Etter hans mening er dette en prosess som vil fjerne mange av dagens hindringer for gjennomføring av oppdateringen av den kubanske økonomiske og sosiale modellen for sosialistisk utvikling.

«Eksportsektoren favoriseres ved å motta høyere inntekt i CUP for eksporterte produkter. Priskorreksjon oppfordres, noe som gjør at innenlandske varer, hvis de produseres effektivt, blir billigere enn importerte varer. Dette skaper incentiver for å øke effektiviteten og konkurranseevnen til næringslivet. Det favoriserer erstatning av import samt produktive kjeder på en effektiv måte og gir større åpenhet i regnskapene, "understreket han.

I tillegg, sa han, "den rette kostnads- og prisstrukturen letter evalueringen av direkte utenlandske investeringsprosjekter betydelig og skaper vilkår for å etablere sammenligninger basert på internasjonale parametere."

Da han tok for seg justeringen i forholdet mellom den statlige og ikke-statlige sektoren hentet fra sammenslåingen, mente han at "det favoriserer bedring av mulighetene for at de to utfyller hverandre, noe som var prinsippet da vi anerkjente denne sektoren, og det skapes rom for å fremme en økning lønn, økning i pensjoner og trygdeytelser og kjøpekraft".

"Vi ber befolkningen om å være oppmerksomme de neste dagene. Flertallet i folket har tillit til oss og samholdet under partiets ledelse til å oppnå suksess i denne sammensatte prosessen med strategisk rekkevidde, "konkluderte han.

Den skitne realismen (El Realismo negro)

Pedro Juan Gutierrez

En av de viktigste kubanske samtids-forfattere idag er Pedro Juan Gutierrez.

Spesielt de yngre "postrevolusjonære" generasjonene leser hans samfunnskritiske utgivelser, han har for lengst oppnådd en lesbar "ikon-status" og litterært engasjement, på like linje med Leonardo Padura.

Pedro Juan Gutierrez

I Europa fikk han sitt litterære gjennombrudd med "Den skitne Havanna trilogien" (Trilogia sucia de la Habana 1998), som også foreløpig er den eneste oversatt til norsk.

Han har selv sagt at han forsøker å skrive så naturlig at det ikke virker som litteratur, og refererer til Balzac's svar på spørsmålet om hva en romanskikkelse kan være:

- Det kan være en nesten hvilken som helst person på gata, men det er alltid en person som utforsker ytterpunktene sine.

Gutierrez ble født 27.januar 1950, i Matanzas, og bodde som barn i nærheten av havneområdet.

Der brukte han eftermiddagene til å padle, svømme og dykke, eller han satt i horestrøket og byttet bort karibiske skjell og konkylier mot såpe, sigaretter, klær og parfyme fra de utenlandske marine-gastene.

Faren mistet imidlertid iskremforretningen sin da alt ble ekspropriert etter revolusjonen, derfor flyttet familien mye på seg, bl.a. til Pinar del Rio, sørvest på Cuba.

Efter endt obligatorisk militærtjeneste tilegnet han seg et variert mangfold av yrker, som jordbruksarbeider, bygningsarbeider, lærer i teknisk tegning, fagforeningsleder, radioskuespiller, før han endelig ble journalist.

Han har dessuten en avsluttet utdannelse fra universitetet i Havanna.

Per Askø

"Den skitne Havannatrilogien" er nok på mange måter en personlig selvbiografisk, og nesten en "sosi-al-pornografisk" og samtidskritisk skildring av "den spesielle perioden", med en nesten brutalt autentisk og troverdig beskrivelse av egen livserfaring og menneskekunnskap, om hva som den gang var "nødvendig" for å overleve.

Pedro Juan Gutierrez har skrevet fem bøker som omtales som "Centro Havana"-syklusen:

- Trilogia sucia de la Habana (1998)
- I rey de la Habana (Kongen av Havanna 1999)
- Animal tropical (2000)
- El insaciable hombre arana (2002)
- Carne de perro (2003)

Han har i tillegg utgitt novellesamlinger -

- "Melancolia de los leones"(2000)
- "Nuestro GG en la Habana"(2004)
- Temaboken "Vivir en el espacio - Del sueño a la realidad"(1989), samt fire diktsamlinger.

Han fikk utmerkelsen "Premio Nacional de Periodismo" i 1991.

For "Animal tropical" mottok han den spanske romanprisen "Alfonso Garcia-Ramos" i 2000, mens "Carne de perro" ble tildelt den italienske prisen "Narrativa sur del mundo" i 2003.

Idag bor Pedro Juan Gutierrez med sin yngre kone i en fristilt moderne leilighet i syvende etasje, i Calle San Lazaro, ikke så langt fra Hotel Deauville, med en inspirerende og imponerende panoramautsikt ut over både kystpromenaden Malecon og bydelen Centro Habana.

En voksen datter er bosatt i Spania, hvor hun jobber som tannlege. I en alder av 70 år skriver han fortsatt, men driver også med plastisk kunst.

Men Pedro Juan er dessuten gjennom flere år blitt en god personlig venn, han oppleves som et generøst og raust reflektert menneske, med en beredskapsvillig og inkluderende empati for sitt kubanske folk.

Cuba vil i løpet av de kommende dagene rapportere om prosessen mot én penge-/valutaenhet

Full informasjon om denne komplekse, strategiske prosessen vil bli gitt. Selv om det ikke er en magisk løsning på alle problemene i økonomien vår, vil det bidra til å fjerne hindringer for at landet skal komme videre.

Når det gjelder organiseringa av oppgavene, som skal føre til én penge- og valutaenhet, må vi si at vi er i en opplæringsfase for folket som må gjennomføre dette, sa Cubas president Miguel Díaz-Canel Bermúdez, i TV-programmet Mesa Redonda sist torsdag. Sammen med statsministeren, Manuel Marrero, rapporterte han om Cubas inntreden i et scenario med "ny normalitet."

Presidenten ba folket om ikke å følge falske nyheter eller rykter som sprer ufullstendig eller feilaktig informasjon om penge- og valuta sammenslåingen. Det er viktig, påpekte han, at folk vet at alle detaljene vil bli gitt etter hvert.

Han tok også opp at det de siste dagene ble lekket informasjon fra en person som deltok i en treningsaktivitet for gjennomføring av oppgaven. Dette var kun et eksempel for å illustrere prosessen. Derfor, la han til, må offisielle opplysninger om emnet følges.

Sammenslåinga til en pengeenhet medfører også en reform av lønn, pensjoner og priser, påpekte han.

Han gjentok, som det stod i den sentrale rapporten til den 7.-kongressen til det kommunistiske partiet på Cuba, beslutningen om å garantere innskudd på bankkontoer i utenlandsk valuta, konvertible pesos (CUC) og cubanske pesos (CUP), samt kontantene som befolkningen har.

Ingen trenger å bekymre seg for kontoene sine, enten det er i MN(Moneda Nacional), CUC(Peso Convertible) eller MLC(Moneda Libre Convertible) valuta. Dette inkluderer våre samarbeidspartnere. Vi har informasjon om at falske opplysninger om deres kontoer allerede blir spredd. Vi skal beholde den nasjonale valutaen, som vil ha konvertibilitet til de andre, sa han og la til at den dagen starten på sammenslåingen kunngjøres, er det

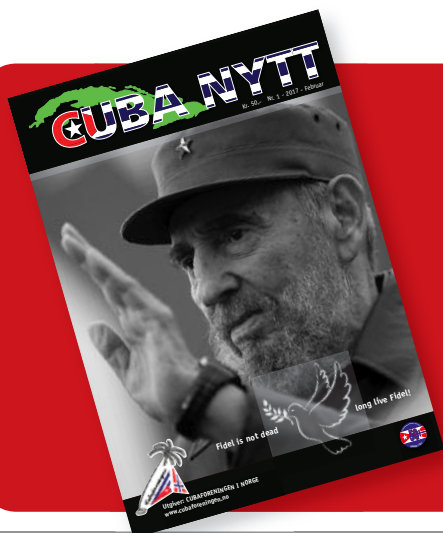
ikke behov for å løpe til bankene, ettersom det garanteres tid for at folk kan få vekslet inn pengene sine.

Díaz-Canel kom også inn på fordelene med sammenslåingen for den nasjonale økonomien. Den vil blant annet føre til styrking av de sosialistiske statlige bedriftene, omorganisering av intern handel, endring av valutadistribusjonssystemet; deltagelse av den nasjonale industrien som en viktig leverandør av varer og tjenester; økning og diversifisering av eksport, utforming og implementering av skatteincentiver for eksportører; og forbedring av virksomheten i den ikke-statlige sektoren.

Han forventet at det i løpet av de kommende dagene vil bli gitt fullstendig informasjon om denne komplekse og strategisk betydningsfulle prosessen. Selv om den ikke er en magisk løsning på alle problemene i økonomien vår, vil den bidra til å fjerne mange av hindringene som nå hindrer landet i å avansere.

"Granma" 8. oktober 2020

Yisell Rodríguez Milan, yisell@granma.cu

Som abonnent på CUBANYTT vet du mer!

For kr. 200.- pr. år får du bladet i posten og samtidig støtter du foreningens solidaritetsarbeid!

Cubaforeningen i Norge

www.cubaforeningen.org - teenger2@online.no

«Rulle i samme møkka»

Cubaforeningen i Norge
v/redaktør Terje Enger og styret

Det er sosialantropolog Ståle Wig fra Porsgrunn som har «rulla seg i samme møkka», og møkka er cubanerne. Ståle Wig, 32 år, har oppholdt seg 2 år i Havana fra 2015 til 2018 og arbeidet som grønnsakshandler og taxisjåfør og forsket på «hvordan nye markedsreformer har påvirket livet på Cuba». Bakgrunnen for oppholdet er Wigs arbeid med sin doktorgradsavhandling ved Universitetet i Oslo.

Jeg sperret virkelig øyne opp da jeg leste denne artikkelen med samme tittel i Porsgrunn Dagblad 13.05.2020 og undret meg over om ikke sosialantropologene skulle ha holdninger og evner til å se menneskene gjennom kulturbarrier og frie for medbrakte fordommer og propaganda. Artikkelen er skrevet av journalist Filip Wennerød om Ståle Wig som i tillegg kaller seg forfatter med en uautorisert biografi om «Seierherren», Jonas Gahr Støre. Nå vil han komme med ei ny bok om Cuba på Kagge Forlag. Med vår erfaring med norske forfattere, journalister og tvilsomme eksperter fra Universitetet i Oslo er det all grunn til å være på vakt når de skal spre sine vrangforestillinger, og det må være Cubaforeningen i Norge sin oppgave i forkant å undersøke involverte institusjoners føringer.

Universitetet i Oslo

Ifølge artikkelen forsvarte Ståle Wig sin avhandling i februar, så det bør være enkelt å få ut ramme og beskrivelse av denne doktorgradsavhandlingen, eventuelt kopi, og vilke etisk standard Universitetet i Oslo tilstreber på sine uteksaminerte sosialantropologer.

Siden han arbeidet som grønnsaks handler og taxisjåfør, hvem var arbeidsgiver, hadde han arbeidsvisum eller hva slags visum hadde han? Var han knyttet til en institusjon på Cuba?

Ståle Wig «kunne litt spansk fra før, men ble raskt tvunget til å lære den lokale varianten.» Spansk på Cuba følger retningslinjene for det spanske språk fra akademiet i Madrid. Både i Spanias regioner og de 18 land i verden som har spansk som landets språk kan det lyde litt variert, men det spanske språket er ikke noe kvikk fix og ytterst nødvendig hvis en skal klare å forstå folk og land, og især et land som Cuba med en krevende historie og kultur.

Ståle Wig sier: «I 2010 åpnet Det cubanske kommunistpartiet for privat næringsliv på Cuba.» Det er ikke riktig; i 1993 ble ca 110 yrker frie til privat virksomhet basert på familien som snekker, rør-

legger, elektriker, transport, kollektiv taxi, bilmekaniker, casa particular, privat restaurant, etc. 17 år seinere får vi en videreutvikling av dette med veiledning, flere ansatte og kredittmuligheter for utvidelsesplaner, og nå må cubanerne levere skattemeldinger og betale skatt.

Faksimile fra Ståle Wiigs innlegg i Porsgrunns Dagblad 13. mai 2020.

Kagge Forlag

I 2021 skal Kagge Forlag gi ut den planlagte Cuba-boka som skal nå et bredere publikum. Boka handler om tre cubanere, en blogger, casa particular-eier og en taxisjåfør med salg av løshår som bigeskjeft. Det skal være en dokumentar med plass til Wig og de store begivenheter som Fidels død og Obamas besøk, og det store geopolitiske spillet.

Fritt Ord

Cuba-bok-prosjektet til Ståle Wig har fått støtte fra «blant andre» Fritt Ord. Fritt Ord er en privat stiftelse lastet til skorstein med penger, ifølge Wikipedia 2,162 milliarder NOK i 2011. «Blant andre» tyder på at det er flere glade givere, kanskje USA-ambassaden.

Cubaforeningen i Norge bør henvende seg til: Universitetet i Oslo for Ståle Wigs doktorgradsavhandling, Kagge Forlag og be om informasjon om bokprosjektet, og Fritt Ord om Ståle Wigs bokprosjekt om Cuba og vilkårene for Fritt Ords pengestøtte til det.

H. Boye Svendsen

Studietur til Cuba

28. oktober - 7. november 2021

Price approximately NOK 14 000 -- flight not included.

Lunches and breakfasts are included.

Tourist visa included.

Deadline for registration August 1st

Deadline for deposit August 1st: NOK 4000

Deadline rest payment: 15th September

NB! You need valid travel insurance NB!

JThursday October 28th AVREISE FRA OSLO

Arrival Havana

Amistur guide receives at the José Martí airport

Check in at Casas Particulares Habana

Promenade on the Malecon?

Dinner at local restaurant

Friday October 29th, Havana

8:00am Breakfast

Tourguide: Program, Questions and Answers: Cuba today,

9:30am Meeting with ICAP

11:00am Visit Revolution Square

1:00pm Lunch at local restaurant

2:30pm Visit Museo de Bellas Artes

15:30 Sightseeing by bus, and walking tour around old Havana

17:00 Return to the lodgings

Dinner at the lodgings local restaurant

Saturday October 30, Havana

Morning meeting/breakfast

10:00 Revolution museum

12:30 Lunch at local restaurant

14:30 Visit El Morro and office of el Che

16:30 Return to the lodgings

17:00 Dinner the lodgings local restaurant

Free Afternoon - City on our own

Sunday October 31 Havana

Breakfast -

09:00 Playas del Este - stranda

13:30 Lunch at the beach

15:00 Sightseeing - surroundings of Havana - Villa Panamericana(?)

18:00 Return to lodgings

Dinner on your own

21:00 Fábrica de Arte Cubano

Monday November 1, Havana

Breakfast

10:00 Visit to Organopónico (Alamar?) with lecture on Cuba's ecological sustainability

13:00 Lunch at local restaurant

14:30 Visit family doctor or local policlinic - lecture on Cuban health system

16:00 pm Salsa lesson

Free time

Dinner on your own

Tuesday November 2, Havana

Breakfast

09:00 Lecture/info "On the socialist nature of the Cuban economic and political model"

11:00 Meeting with CTC (Cubas LO)/ FMC (Women's Federation)/

"On the present and future situation of Cuba"

12:30 Lunch at local restaurant

14:30 Visit University - meeting with FEU (La Federación Estudiantil Universitaria

Federation of university students and UJC (Young Communists' League)

"On the present and future situation of Cuba and the Cuban youth"

16:30 Return to the lodgings

Dinner by your own

Free time

Wednesday November 3, Havana/Santa Clara/Trinidad

Breakfast - morning meeting

07:00(?) Leave for Santa Clara and Che monument/museum

13:00(?) Leave for Trinidad

Snack/lunch on the road (?)

18:00 Check in Casa particular in Trinidad

Dinner by your own

At night Casa de Cultura De la Trova

Thursday November 4, Trinidad/Havana

10:00 Breakfast

11:00 Leave for Havana

14:00 Lunch

17:00 Arrive Havana

Casa particular in Habana

Dinner on you own

Culture "event" - ballet, jazz, salsa.....(By your own)

Friday November 5, Havana

Breakfast

10:00 Visit "Santería" museum (Museo Historico de Guanabacoa)

12:00 Almacenes de San Jose, Feria de la Artesanía - handicraft market

14:00 Lunch

Culture "event" -- ballet, jazz, salsa(By your own)

Saturday November 6, Havana

Breakfast

10:00 Visit Rum Museum

12:00 Lunch

Farwell Dinner

What is it you can't miss before flying home? Felles middag?: (By your own)

Sunday November 7, Havana

Breakfast

Check out from the lodgings, flight home, or maybe going on excursion

Det kan bli mindre, "kosmetiske" endringer i programmet.

Tilleggsturer 3 dager -- Start: Sunday 8th/Monday 9th -- Pris: ???

1. Havana-Viñales-Cayo Jutias-Havana med bil/minibuss

Sightseeing i Viñales, historie, bading på Cayo Jutias

2. Havana-Isla de la Juventud-Havana med katamaran ell. Fly.

Bading, div. øysightseeing

Cubaforeningen i Norge, Grønland 12 N-0188 Oslo

Org.nr. 976087445

Kto.nr 7874 06 88315

VIPPS 542306

De smuglet en sportsbil verd 1 million pund ut av Cuba!

Det var en ettertraktet Mercedes modell, Den såkalte «Gullving» modell 300 SL. Dette eksemplaret kom til Cuba i 1953 sammen med 2 andre for å brukes til racing. Rike cubanere under diktaturet likte å vise seg med raske sportsbiler, og de meldte bilene på i race selv om de ikke skulle kjøre selv. De leide gode sjåfører som kunne vinne med deres bil. Litt som hesteveddeløp i Norge.

Spennende historier starter ofte med tilfeldigheter. Det gjorde også denne, for den italienske bilentusiasten og Mercedes Benz samleren Alberto Cefis, fra Bergamo i Italia slappet av med en ferie i Havanna i 1996 da han kom over en stabel med gamle bøker som han bladde igjennom. Blant dem dukket det opp en gammel gulnet brosjyre, som viste seg å være programmet til 1958 Gran Premio de Cuba som var et internasjonalt race på høyt nivå, med deltagere som Stirling Moss og verdensmester i Formula 1. Juan Manuel Fangio. Argentineren Fangio ble for øvrig kidnappet på sitt hotell av Fidel Castros geriljastyrker dette året. Det var fortsatt under det USA-støttede Batista diktaturet og Fidel har selv uttalt seg om dette i boka «Mitt liv»: «23. januar 1958. Verdensmester i Formel 1, Juan Manuel Fangio, argentiner, ble kidnappet i Havanna av medlemmer av 26. juli-bevegelsen. Han blir satt fri i god form etter 24 timer. Nyheten går verden rundt.

Hensikten var å gjøre verden oppmerksom på situasjonen på Cuba. Det er den første politiske kidnappingen i historien med mediedekning som formål.» Dette skjedde da også samme dag som racet ble avviklet og sørget for verdenspressens oppmerksomhet.

Cefis ble så fasinert av denne historien at han begynte å undersøke alt han kom over om motorsporten på Cuba. Ved å spørre og grave, og følge opp alle rykter og hint fikk han tak i to fotografier av to 300 SL coupeer som hadde konkurrert i Touring Car racing året før, altså 1957. To «Gullwing Mercedes-er» på Cuba? Gjennom sin etterforskning fant Cefic ut at tre Gullwing hadde vært påmeldt til «Il Clasico Automovilistico» racet i «Gran Turismo Class A» for biler med over 2 liters motorer. Racet gikk 24 februar 1958, og ble vunnet av Santiago Gonzales i en elfenbensfarget Gullwing med startnummer 6. så vidt foran Armando Garcia Cifuentes i en maken bil. Armando hadde tidligere krasjet voldsomt med en Ferrari hvor flere tilskuere ble drept. Det hadde reist spørsmålet om det var for farlig å benytte Havannas Malecon Waterfront som arena for racing med de hastighetene som man oppnådde der. Det ble besluttet å stille denne virksomheten i bero inntil videre.

I virkeligheten ble Santiago Gonzales den siste vinneren på Malecon. Innen man hadde bestemt noe som helst hadde Fidel løst problemet ved å slå Batistas hær og frigjøre Cuba.

Cefis lurte på hvor den klasse-vinnende Gullvingen hadde blitt av? Ved å se seg om i trafikken var det lett å tenke at cubanere tar vare på alt som har med bil å gjøre, så kanskje noen har stuet den vekk? På den andre siden var det fryktelig lenge siden 1958, og rust er jo alltid en frykt.

Italieneren, som allerede eide en 300SL bestemte seg for å jakte på alle spor om ikke-amerikanske biler med unntak av de som kom fra

den sosialistiske blokka. Ganske kort tisenere hadde han funnet fram til en bakgård for et verksted i Bejucal, ca 3 mil sør for Hvanna. Der så han en sølvfarget Mercedes Benz coupe. Men en Gullwing var gjemt bak en presenning. Da var han kommet til 1996. Overraskende viste det seg at den demonterte motoren lå i et skur nær ved. Den hadde tydelige merker etter en feilslått reparasjon på 80 tallet, men nummeret stemte med Chassisnummeret. Deler til Mercedes lå rundt omkring, og på en vegg hang støtfangerne med de originale registrerings, nummerplatene på, sammen med en masse hjulkapsler. Mercedesen som Cefis hadde kommet for å se, så shabby ut, men det viktigste av alt; den så ut til å være komplett. Etter å ha spurt litt rundt omkring ble han fortalt at Gullwingen tilhørte en eldre lokal mann som het Quico. Han hadde parkert bilen i bakhagen der i 1985 med feil på motoren. Planen var å få det reparert, men av en eller annen grunn skjedde det aldri.

Etter å ha tatt kontakt med eieren Quico fikk italieneren et nytt sjokk da han fikk historien om akkurat denne bilen: Den hadde kommet til Cuba i 1955, var originalt lakkert elfenbensfarget, og det var bilen som gikk først over mållinja i 1958 med startnummer 6. Utrolig nok hadde Cefis snublet over Santiago Gonzales Mercedes Benz.

To år gikk, men ikke en dag uten at Cefis tenkte på Havanna Gullwingen. Han sjekket alle data med fabrikken i Tyskland, og alt stemte. Det var dermed dokumentert at bilen var ekte og eksportert til Cuba. Cefis ønsket å eie bilen, «men eieren var utrolig sta». Det skulle gå ytterligere 10 år før han fikk ordnet handelen. Men før det hadde Quico foreslått en særegen måte å eie bilen på. Cefic kunne få en 50% eierandel i Mercedesen dersom han lovet å få den reparert på Cuba. Italieneren var ikke overbevist, men godtok til slutt forslaget på betingelse av at 300SL, en ble lagret hos noen han stolte på. Han eide da en halv Gullwing, skjult i hemmelighet, men igjen skjedde

ingenting. Det var først i 2006 at Quico godtok det komplette salget av chassis nr. 5500586, etter å ha innsett at en full restaurering ikke ville skje mens bilen forble på Cuba.

Som eneeier av bilen møtte Cefis nå en ny utfordring: «Etter kjøpet var det å få den eksportert, den neste store bøyggen. Hvordan skulle vi få Gullwingen ut av Cuba?» På den tiden var det lokale eksportforbudet strengt tatt bare gjeldende for de allestedsnærværende amerikanske merkene, som Fidel Castro hadde erklært for å være «En nasjonal kulturell tilgang.» Men å eksportere en europeisk bil kunne også bli problematisk. En europeer som forsøkte å få ut et vrak av en sjelden Hispano-Suiza fikk bot og beslaglagt bilen. «Risikoen var for stor, så vi satte saken på vent» sier Cefis. «Vi demonterte alle viktige deler som en beskyttelse mot langfingrede entusiaster.» I mellomtiden brakte han mindre komponenter med seg hjem i kofferten etter hver ferietur til øya.

I 2014 dukket det opp en uventet ny mulighet for Cefis. Julio, en slektning av den han leide seg inn hos når han var på Cuba, ble utnevnt som ny vise-minister for tollsaker. Under en middag, meislet disse mennene ut en plan: Fordi eksport av et komplett kjøretøy nesten helt sikkert ville bli stoppet av Tollvesenet, foreslo Julio at man kunne demontere hele Gullwingen på Cuba og sende den til Europa i deler, fordi eksport av skrapmetall ikke ble kontrollert på samme måte. For sikkerhets skyld skulle kassene bare sjekkes inn på dager når en gammel skolekamerat var på jobb i tollen på flyplassen. Når bestemmelsen var tatt, ble en spesialist på disse Mercedesene i Tyskland kontaktet for å planlegge hvordan man kunne ta kjøretøyet fra hverandre på en måte som gjorde det mulig sette alt sammen igjen senere. I påsken fløy Cefis til Cuba med instruksjoner så Quico og noen hjelpere kunne fortsette sitt allerede påbegynte forberedende arbeid så bit for bit ble Gullwingen kuttet opp og pakket i kasser. Under prosessen ble tidligere bortgjemte deler avdekket og mat-sjene nummer dukket opp igjen. Også aksler og styresnekke var de

samme som originalt ved levering. Og under sølvfargen var også rester av den elfenbensfargede originale fargen. Det var nok av bevis på bilens berømte fortid.

Med bilen pakket i kasser, svettet Cefis i frykt da han sendte de første pakkene gjennom tollen. Det var litt undring over hvorfor noen ville frivillig betale for å sende skrapmetall til europa, men kassene ble uansett vinket igjennom.

Den filleterte Gullwingen ble så sendt i stykker hver sjetten uke for å unngå at hele bilen kunne bli tatt. Dette pågikk et helt år. «Det gikk som en smurt maskin.» ifølge Cefic, og uten flere hindringer ble alt trygt landet i Italia i 2015. Likevel ble ventetiden ytterligere tre år med arbeidsom remontering og restaurering.

Karosseriet ble satt sammen og renoverert i Italia før det ble sendt til Tyskland for lakking i SLs originale farge, «Elfenben 6087». Der ble også motoren overhaldt og interiøret reparert og omtrasket. Så kom den store spenningen, å sammenføre chassis og karosseri igjen etter at begge deler hadde vært delt i biter, fraktet i kasser over halve verden og remontert.

Også det gikk bra, det passet perfekt. Cefis hadde fått gjenskapt all «pynten» slik den var når Santiago Gonzales vant sin store seier på Malecon i 1958. også det måtte til før Cefis tok jomfruturen på veiene rundt Bergamo i november 2018. 22 år etter at han første gang så bilen i en bakgård i Bejucal på Cuba.

Cefis og Quico pluss en to-tre andre begikk et lovbrudd for å få til denne operasjonen. I det minste har de forfalsket tollpapirene selv om Fidels erklæring om «Nasjonal kulturell tilgang» bare gjaldt USA produserte kjøretøyer. Hadde det vært bedre om Quico hadde beholdt bilen i bakgården? Cuba har tydeligvis ikke et apparat eller midler til å ta vare på denne delen av historien.

Som bilmekaniker med fagbrev er jeg mektig imponert over dette prosjektets gjennomføring, og jeg har vanskelig for å fordømme det ellers også.

Terje Enger

Kilde:

Classic and sports car magazine okt. 2020

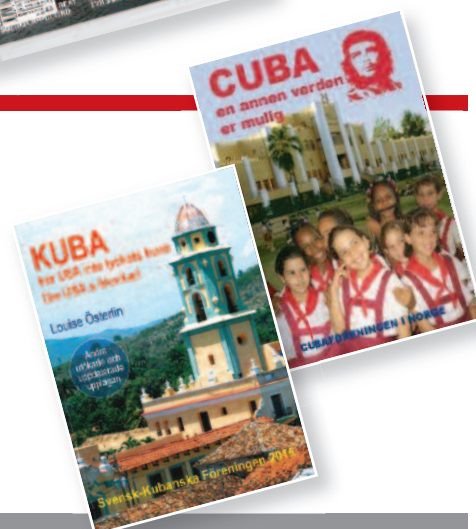
Fotos: Thomas Ruddies

3 lærerike bøker om Cuba

Boken om Cubas omstilling til økologisk holdbarhet er på svensk og du får kjøpt den og de to andre bøkene (til høyre) av Cubaforeningen i Norge.

Prisen er **kr. 150.-** pr. bok. Send en mail til: teenger2@online.no eller ring tlf. 41604287 evt. SMS

Søknad om økonomisk støtte

Fritt Ord
Uranienborgvn 2
0258 OSLO

Søknad om økonomisk støtte

Cubaforeningen i Norge ble stiftet i 1964 som Norsk-Cubansk vennskapsforening. Bakgrunnen var da at Cuba var blitt angrepet militært fra USA som derved hadde vist hvor langt de var villige til å gå for å kue øya.

Foreningens formål var å hjelpe cubanerne ved å forsvare revolusjonen, og motvirke skadevirkningen av blokaden, drive opplysningsvirksomhet om cubanske forhold, sende arbeids og solidaritetsbrigader og bidra til reisevirksomhet av alle slag. Alt er fortsatt nødvendig.

Vi utgir et medlemsblad som heter Cuba Nytt og som sendes medlemmer og andre abonnenter 3 ganger i året men med målsetting om 4 ganger. Medlemsbladet har ligget nokså stabilt på rundt 500 de siste årene. I tillegg trykker vi et varierende ekstraopplag som brukes til seminarer, stands og verving til reiser og medlemskap.

Jeg vedlegger de tre siste utgavene av Cuba Nytt til orientering og ber om opplysninger om hva som skal til for å få støtte fra Fritt Ord.

På vegne av styret i Cubaforeningen i Norge.

Terje Enger

Redaktør T. 41604287 - teenger2@online.no

UDI-artikkel:

“Søkeren har ikke fulgt riktig fremgangsmåte”

Seniorrådgiver Per Magne Rø har ikke fulgt norsk lov ved avvisning etter 289 dagers behandling av søkeren Josefina Gibert Quesada om familiegjennforening med sin ektefelle. Begrunnelsen for å avvise søknaden er at “Søkeren har ikke fulgt riktig fremgangsmåte”, og derfor har seniorrådgiveren Per Magne Rø ikke lest søknaden som hadde en overflod av dokumentasjon pluss adgang til alle mulige dataarkiver. Rådgiveren brukte 9 måneder og 19 dager på at søknaden skulle vært stoppet første dag og returnert sammen med verdens dyreste gebyr på 10.500 NOK.

Søknaden ble sendt UDIs søknadsportalen og registrert mottatt sammen med gebyret på kr 10.500 1. desember 2019. Grenland politistasjon kontrollerte originaldokumentene som ble scannet til UDI 25.02.2020. Alt var i orden. Kontakten med med UDI bekreftet at alt var i orden; inntil 19. august 2020.

Søknad etter UDIs råd

Søknaden var ordnet etter gjentatte konsultasjoner med UDI, og deres råd ble fulgt. Den var ukomplisert, og siden søkeren hadde en attraktiv fagutdanning licenciada intensiv sykepleier med 27 års erfaring var hun viktig for Norge og ville få ekspressbehandling innenfor 4 – 6 måneder. Etter forvaltningsloven har myndighetene veiledningsplikt overfor borgere som ber om det ifølge paragraf 11.

Den samme loven har vi for å øke borgernes rettssikkerhet overfor forvaltningen, og loven sier også at “avgjørelsen skal treffes uten ugrunnet opphold”. Denne avgjørelsen og sakstreneringen skaper reaksjoner og klage.

Klagen

Saken ble påklaget 29. august 2020, og det ble krevd utlevering av sakens dokumenter og opplysninger om ansvarlig UDI-sjef for avgjørelsen i denne saken; og videre den politiske lederen, ministeren og departementet, som har ansvar for tilstanden i UDI og denne avgjørelsen.

Organisasjonskartet til Utlendingsdirektoratet (UDI), viser flere departementer, den perfekte ansvarspulverisering.

-Hva heter ansvarlig minister og departementet, og hvor sitter det politiske ansvaret?

UDI

Det er kanskje riktig som en politimester
hvisket meg i øret via en mellommann;
“UDI er en stat i staten.”

Terje Enger, redaktør i Cubaforeningen

KJÆRE MEDLEM!

Foreningen takker hjertelig for bidrag som noen sender på faste oppdrag. Disse pengene bidrar i høy grad til at Cubaforeningen greier å opprettholde aktivitetene og gi ut Cubanytt med informasjon til medlemmer og andre i tillegg til humanitær hjelp. Allikevel trenger vi flere medlemmer så hvis du kan verve en venn eller slektning vil vi bli glad. Vi vil også kunne spare noe på porto hvis alle som har, sender oss sin e-postadresse. Har du ønsker eller forslag til hvordan Cubanytt skal være? Vil du skrive i bladet om ditt forhold til Cuba? Kontakt Cubanytt's redaksjon gjennom teenger2@online.no eller tlf 416 04 287.

Noen tanker og meninger rundt USAs forhold til Cuba, med Joe Biden som ny president!

Ettersom Joe Biden har vunnet presidentvalget i USA, og vil innta presidentkontoret i januar 2021. Stiller mange med interesse for Cuba, spørsmålet om hvordan forholdet mellom USA og Cuba kommer til å forme seg. Selv om Joe Biden, har meget store utfordringer til å ta tak i etter flere år med Trump som president, kan vi likevel ha gode antydninger og forhåpninger om relasjonen videre mellom USA og Cuba.

Forholdet mellom USA og Cuba har lenge møtt enorme utfordringer og høy spenning, og er i utgangspunktet på grunn av at USA nekter å akseptere Cuba som en selvstendig nasjon, at cubanerne har rett til å forsvare muligheten til å forme sin egen fremtid på sine vilkår og med den samfunnsmodellen som de vil. Hovedmålet ble blokaden og stadig ytterligere innstramminger av sanksjonene, er å svekke cubanernes vilje og tvinge fram en regimeendring til Washingtons fordel.

Trump har påført det cubanske folket store lidelser!

I mer enn 60 år har USA forsøkt med alle sine midler på å velte den cubanske revolusjonen, resultatet de har oppnådd er kanskje ikke noe annet enn en verdensrekord i antall mislykkede forsøk. Donald Trump vil uten tvil føres inn i historien som en av de presidentene i USAs historie som har ført en ubeskrivelig brutalitet mot øya i form av aggresjon, sabotering, ytterligere innstramming av blokaden og påført det cubanske folket store lidelser.

Da USAs president Donald Trump inntok sin stilling som president i 2017, var det første han gjorde i politikken mot Cuba, var å reservere og forverre normaliseringsforholdet til Cuba, igangsatt av sin forgjenger Barack Obama. Trump tok steget videre som den første presidenten til å aktivere kapittel III i Helms Burton loven (1996). Loven gir USA rett til å kreve cubanske eiendommer og innføre

sanksjoner mot virksomheter som operer på Cuba, med andre forsøker loven å forby all mulig handel og utenlandsk investering på Cuba.

Cuba har nylig lagt frem en rapport til FN om blokadens innvirkninger: I perioden fra april 2019 til mars 2020 forårsaket blokaden mot Cuba over 5,6 milliarder dollar i tapte inntekter- og ekstrautgifter. Dette er en brutal økning sammenliknet med skadeomfanget i 2018, hvor blokadens skade på den cubanske økonomien ble estimert til å ligge på \$ 1,226 milliarder dollar. Blokaden som nå er på et ubeskrivelig brutalt nivå, har gjort det svært vanskelig for Cuba til å skaffe seg det meste fra nødvendige matvarer til medisinsk utstyr som respiratorer midt under COVID-19 krisen. Samtidig har en rekke hotellkjeder avsluttet sine virksomheter på øya grunnet ytterligere innstramming av sanksjonene. Ifølge cubanske myndigheter har blokaden en ødeleggende innvirkning på rundt 12 millioner dollar hver eneste dag!

Midt under COVID-19 viruset, strammet USA ytterligere inn sanksjonene mot Cuba, og samtidig truer andre land som ønsker Cubas hjelp, med bøter, sanksjoner og kutt i bistand. Likevel får Cuba fortsatt forespørsler om medisinsk hjelp fra forskjellige deler av verden. Mange av landene er historisk allierte av USA. Det retoriske hatet, fremført av USAs President Donald Trump, Mike Pompeo og OAS sekretær Luis Almagro, ser ikke ut til å ha noen ende. To millioner dollar har blitt bevilget til USAID for å sabotere Cubansk medisinsk samarbeid.

Sanksjonene og restriksjonene som har blitt iverksatt av Trump, har i stor grad forårsaket store økonomiske vanskeligheter for Cuba, som deriblant har rammet turismen og pengeoverføringen til Cuba fra USAs side betydelig. Mest av alt har det gått utover de cubanerne selv på begge sider av havet.

I tillegg til sanksjonspolitikken, ble Cubas ambassade i Washington, utsatt for et terrorangrep den 30. april i år. Gjerningsmannen avfyrt hele 32 skudd med et automatgevær mot ambassadebygget, som blant annet gjorde skade på statuen til Jose Martí, Cubas nasjonalhelt. Siden angrepet fant sted, har den amerikanske regjeringen enda ikke fordømt dette angrepet. Bare to uker etter selve angrepet valgte USAs utenriksminister å sette Cuba på listen over land som ikke samarbeider i kampen mot terrorisme!

Er det håp for endring med Joe Biden som president?

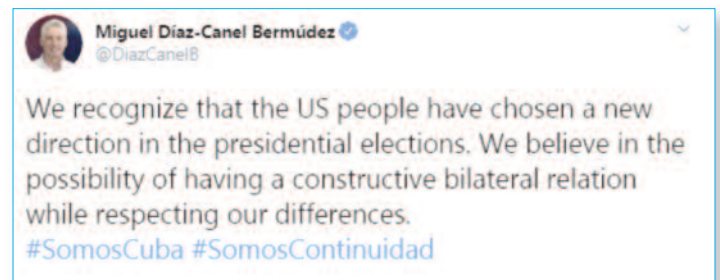
Joe Biden var visepresident under Barack Obamas regjeringstid, da USA for første gang valgte å inngå en mer vennligere forhold til Cuba enn noensinne tidligere, siden revolusjonens seier i 1959. Dette markerte begynnelsen på en ny epoke mellom USA og Cuba, som ble kalt for «normaliseringsforholdet».

Den nyvalgte presidenten i USA, Joe Biden og hans kone Jill under en av presidentdebattene i høst. Foto Shutterstock.

I tillegg til å være visepresident under Obamas tid, opererte Biden også som Obamas Latin Amerika utsending og har med det opparbeidet seg flere års solid erfaring med regionen. Han var mannen sto bak mange krise- og støttepakker til en rekke land med store utfordringer i den latin amerikanske regionen, for å styrke de i kampen mot blant annet først og fremst fattigdomsbekjempelse og kriminalitet.

Joe Biden, har ved flere anledninger uttrykt at dersom han skulle vinne presidentvalget vil han foreta seg store endringer i Trumps utenrikspolitikk overfor Latin Amerika, deriblant forholdet til Cuba. Han vil sette tid og krefter på samarbeid og utvikling i fokus, skrote Monroe- doktrinen og reise opp tilliten til USA, der Trump har sviktet. Biden har videre uttalt at han vil reservere aggresjonen og sanksjonene iverksatt av Trump administrasjonen og føre forholdet med Cuba tilbake til den fasen den en gang var under Obama tiden.

Cubas president Miguel Diaz- Canel, har gratulert det amerikanske folket og Joe Biden med valgseieren og ser fram til et konstruktivt bilateralt samarbeid med gjensidig respekt.

Jill Biden: Kultur er måten vi kan samarbeide på!

Selv om det fremdeles er for tidlig til å mene noe konkret om hvordan forholde mellom USA og Cuba, vil forme seg med ny president i USA. Er det likevel håp når den nye presidenten ønsker å gå tilbake til Obamas tid i forholdet med Cuba. En annen person som kan spille en viktig påvirkende rolle for Joe Biden, er uten tvil hans kone Jill Biden, som har vært på Cuba i forbindelse med et offisielt besøk i 2016.

Under et offisielt besøk på Cuba i 2016 ble Jill Biden så fascinert av cubanernes evne og framgang, spesielt blant kvinner, utdannelse og kultur, understreket Jill Biden, flere ganger fast på at kulturen er måten Cuba og USA samarbeide på. Og at det er store muligheter for Cuba og USA til å lære av hverandre gjennom utvekslingsprogrammer.

"Kulturen på Cuba er så spennende og så levende at jeg virkelig tror det er måten våre to land kan samarbeide på," sa Biden, i et intervju til OnCuba.

Cihan Karakoc
Leder i Cubaforeningen i Norge

Lærebok i spansk!

Bestill hos Terje Enger
teenger2@online.no
Tel. 416 04 287

Portofritt fra Cubaforeningen
kr. 278,-

Drammenserens sykepleierprosjekt

Arne Husum fra Drammen er en stor beundrer av Cuba og ikke minst hva dette fattige landet har fått til med begrensede ressurser.

Spesielt har han vært opptatt av helsevesenet, hvordan det karibiske landet har organisert seg for å kunne gi god helsehjelp til hele befolkningen. Han har besøkt landet to-tre ganger hvert år i mer enn 20 år. Arne er på Cuba dels på ferie, dels på oppdrag, et ubetalt oppdrag han utfører av ren idealisme. Han er reiseleder for norske sykepleierstudenter som har sin 3-måneders praksis på cubanske sykehus. Gjennom årene har dette tatt helt av. Målethans var lenge å bringe 100 studenter til Cuba hvert eneste år.

I 2019 overoppfylte han dette målet. Coronaen ødela planene for 2020, men i 2021 håper han å være i gang igjen.

Prosjektet starter

Hvordan startet Arnes fantastiske «sykepleierprosjekt»? Vi går litt tilbake i tid.

I 1957, under borgerkrigen satt Batista-regimet ut et rykte om at Fidel Castro var død for å svekke opprørernes moral. Den amerikanske journalisten Herbert Matthews fra New York Times dro inn i Sierra Maestro-fjellene for å intervju Fidel.

Intervjuet ble kringkastet jorda rundt og satt Batistaregimet i ytterligere vanry. Arne satt i Drammen og hørte dette intervjuet som gjorde et sterkt inntrykk på en liten gutt. Han tenkte etter hvert som årene gikk stadig på Cuba som et land han hadde lyst til å besøke. I 1994, under den vanskelige perioden kom han endelig til landet som deltaker på en av Cubaforeningens brigader. Turen til Cuba gjorde et uutslettelig inntrykk. I årene som kom reiste han med kompiser fra brigaden på ferie til Cuba hvert år, fartet rundt på hele øya. Han ble så fascinert at han bestemte seg for å gjøre noe positivt for landet, først jobbet han som frivillig i den chilenske hjelpeorganisasjonen Latin-Amerikas helsefond (LAHF).

I regi av LAHF var han med på flyttingen av Rikshospitalet, tok vare på brukt utstyr som skulle erstattes, men var fullt brukbart. Det dreide seg om kuvøser, pustemaskiner, elektromikroskop og mye annet flott utstyr. Dette var innom tekniske eksperter for sjekk. To cubanske eksperter jobbet flere uker med å tømme og pakke utstyret. Alt ble sendt til La Meheira-hospitalet i Havanna (Cubas Rikshospital) i 10 store, fulle containere.

Arne Husum, drammenseren som startet det fantastiske sykepleierprosjektet på Cuba.

Nye muligheter åpnet seg da han to år senere traff en kvinnelig cubansk sykepleier i Las Tunas. Hun hjalp han med å få ytterligere kontakter innenfor Cubas helsevesen. De ble etter hvert forelsket, giftet seg og flyttet til Norge. Det er en annen historie.

Det startet med studentutveksling. Via LAHF fikk han kontakt med kona til Raul Castro. Via denne kontakten fikk han tillatelse fra høyeste hold, sendte et personlig brev til Fidel. I brevet la han ved et prisbelønt fotografi av Torbjørn Tandberg fra Drammen som gave. Noen måneder etter fikk han et flott svar: «Det er bare å fortsette». Deretter fikk han i stand et møte med Jan Tore Holvik, den norske ambassadøren på Cuba og den cubanske ambassadøren i Norge, Guillermo Vazquez Morena for å planlegge og diskutere veien videre.

Oversettelse av brevet til Torbjørn Tandberg fra Cubas statsråd:

La Habana, 16. juli 2002
"Året for Imperiets Heroiske Fanger"

Ærede herr Tandberg:

På vegne av Sjefskommandant Fidel Castro vil vi få takke for den hyggelige hilsen De har sendt ham, hvor De også la ved noen fotografier De har tatt under Deres besøk til vårt land, og hvor De stolt kan fortelle at De ble premiert for disse bildene i Norge og Sverige. Vi gratulerer Dem med dette, og håper at vårt land og dets folk kan få være en inspirasjon til nye suksesser for Dem i Deres fag.

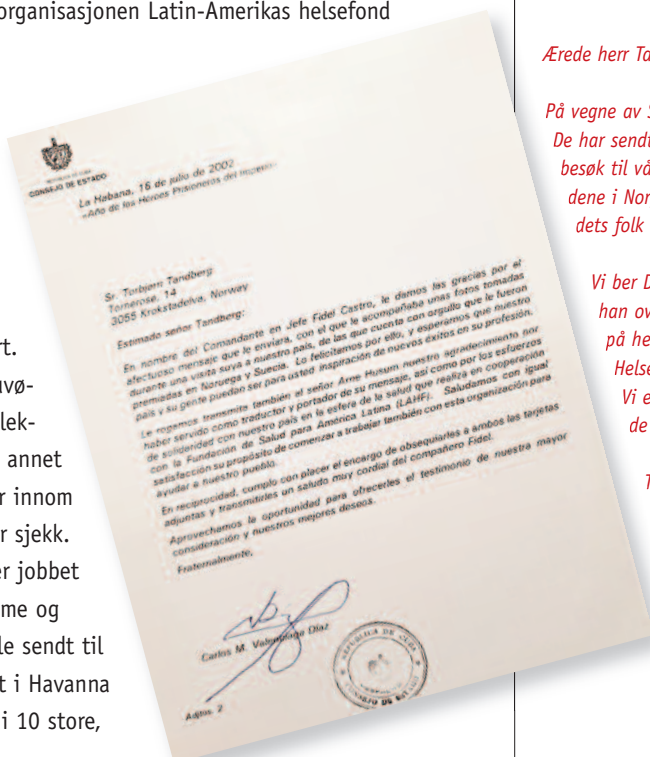
Vi ber Dem om å formidle vår takknemlighet også til herr Arne Husum for at han oversatte og overbragte Deres hilsen til oss, og dessuten for alt han gjør på helseområdet i solidaritet med vårt land i samarbeid med Latinamerika Helsefond (LAHF).

Vi er også svært glade over å høre at De har tanker om å begynne å arbeide med denne organisasjonen for å hjelpe vårt folk.

Til gjengjeld er jeg nå glad over å ha fått i oppgave å forære dere begge de vedlagte kort og overbringe dere en meget hjertelig hilsen fra kamerat Fidel.

Vi benytter anledningen til å overbringe dere et vitnesbyrd på vår høyeste aktelse og våre beste ønsker.

Broderlig hilsen
Carlos M. Valenciaga Diaz (sign)
Stempel: Republikken Cuba, Statsrådet

I 2001 organiserte Arne i samarbeid med Cubaforeningen og den norske legeförening en studietur for leger til Cuba. På det avsluttende møte foreslo en av deltakerne. «Vi vet alle at vi har problemer med å skaffe norske sykepleiestudenter relevant praksis. Kan vi bruke vårt hjemlige kontaktnett til å se på interessen for å sende studenter til Cuba?». Dette synes alle var en lysende ide.

Arne Husum sammen med sykepleierstudenter utenfor den norske ambassaden.

Arne tok på seg oppgaven, kontaktet flere sykepleiehøgskoler i Norge samtidig som han pleiet og utvidet sine kontakter med cubanske sykehus og høgskoler. I 2003 ankom de første 10 studentene fra Bergen Las Tunas for et 3-måneders opphold. I samråd med de cubanske høgskolene valgte de å begrense antallet studenter pr. gruppe til 10 personer. De skulle ikke synes for godt i bymiljøet samtidig som 10 var et greit og oversiktlig antall å håndtere for alle. Havanna var uaktuell pga den store turiststrømmen.

Prosjektet tar av

Alle kan søke om å ta kurs eller fag på Cuba. Mange av høgskolene og universitetene har et bredt studietilbud for utenlandsstudenter. Cuba er det landet som tar imot flest studenter fra den 3. verden i forhold til folketallet.

Arne deltar i organiseringen av praksis, ikke utdanning. Alle norske sykepleiestudenter som vil til Cuba på praksis må gjøre det via høgskolene som Arne har avtale med. Han har vært nøye med å få nødvendige tillatelser fra Helsedepartementet i Havanna. De har godkjent hele opplegget. Detaljene er den enkelte høgskolens ansvar. Han har etter hvert fått på plass avtaler med sykepleierhøgskoler i en rekke byer, særlig i Øst-Cuba, byer som Holguin, Bayamo, Camaguey, Ciego de Avila og som tidligere nevnt Las Tunas. I de siste åra har også Cienfuegos, Santiago og Santa Clara kommet til. Mer enn 900 norske sykepleiere har i årenes løp fått en unik praksis, hatt anledning til å prøve seg under helt spesielle, ofte kummerlige forhold, i en annen kultur, noe som har kommet godt med i deres senere yrkesutøving.

Det cubanske helsevesenet

Hva er det som gjør helsevesenet på Cuba så unikt? Landet har satset på primærhelsetjeneste og forebyggende helse. Få år etter revolusjonen var gul feber og kopper utryddet. Landet har verdens største legetetthet. Primærleger og sykepleiere bor midt blant sine pasienter.

Hver lege har ansvaret for 250-300 pasienter. Legen kjenner sine pasienter svært godt. «Bedre enn de kjenner seg sjøl» som en sa. Ved evt. Sykehusinnleggelse følger fastlegen pasienten til sykehuset for å fortelle sykehuslegen hva denne pasienten har behov

Arne har besøkt de fleste sykehusene over hele Cuba, fra store sykehus i de større byene til små lokale. Vi hører både om gamle, nedslitte og flotte oppdaterte sykehus på Cuba. Arne har vært med representanter for sykepleiehøgskolene fra Norge på mange cubanske sykehus. De er enige om at standarden

er brukbar/bra på svært mange av dem.

Det tekniske utstyret på cubanske sykehus er nok ikke spesielt imponerende. Det er ikke fair å sammenligne med norske. Mye av utstyret er av eldre dato. Det er vanskelig å skaffe nytt takket vært den amerikanske boikotten. Om bare en bestanddel av en teknisk innretning er produsert i USA, er det forbudt å eksportere den til Cuba. Cuba prioriterer barn og ungdom.

Landet har lav barnedødelighet, den laveste i hele Latin-Amerika, lavere enn i USA og omtrent på linje med Canada. Levealderen er 79,2 år for menn og 81,3 for kvinner (2017).

Henry Reeves brigadene

Cuba utdanner ca 5.000 leger pr. år (inkl. studenter fra den 3. verden). All utdanning er helt gratis. Leger kommer fra universitet uten gjeld. Cuba betaler omkostningene til studenter fra den fattigste delen av verden mens de rikere landene dekker utgiftene selv. En artig kuriositet er at flere 100 amerikanske leger er utdannet på Cuba. Flere fattige unge fra USA er utdannet gratis på Cuba. Til gjengjeld må de avlegge ed på at de vil praktisere blant fattige. Oldebarnet til Nelson Rockefeller har utdannet seg til lege på Cuba (hun måtte nok betale selv).

Cuba har en egen helseorganisasjon, Henry Reeves brigaden (oppkalt etter en amerikaner som deltok som frivillig i uavhengighetskrigen mot Spania og ble drept. Cuba sender hvert år 1000-vis av leger/helsearbeidere til en rekke land rundt hele kloden. I 2013 arbeidet 38.868 leger (betydelig flere enn «Leger uten grenser») i 66 fattige land rundt omkring i land i Latin-Amerika, Afrika og Asia.

Når det skjer en katastrofe et sted i verden, vulkanutbrudd, jordskjelv, tropiske orkaner eller alvorlige smittsomme sykdommer stiller Cuba opp.

Fortsettes neste side

Helseinntektene er viktige for Cuba

Valutainntektene fra Henry Reeves brigadene er svært viktig for Cuba. Inntektene er betydelig høyere enn fra turistindustrien. Foruten katastrofjelp har Cuba langsiktige avtaler med mange land. Den viktigste og mest kjente er den med Venezuela. 35.000 leger/helsearbeidere og lærere jobber i landet. Som betaling får Cuba olje. Cuba har avtaler med en rekke Afrikanske, Asiatiske og Latin-Amerikanske land.

Cuba har mange flere forskere enn landets folketall skulle tilsi. Biomedisin er høyt prioritert. Landet produserer ca 65 % av medisinen de trenger. Cuba har kommet langt med å utvikle en vaksine mot covid19. Cubas legemiddelindustri representerer en viktig motkraft i forhold til de internasjonale helsegigantenes enorme makt.

Cuba og covid19

Cuba har til nå greid å takle covid19 på en svært god måte. Pr. i dag 15.11 har 7.568 cubanere blitt smittet mens 131 er døde. Cuba har en befolkning på 11.3 mill. Det betyr at landet er blant dem som har sluppet lettest unna smittebølgene. 25.000 leger/helsearbeidere/studenter har reist rundt til alle øyas husstander, informerte og gitt råd om sykdommen. Interferon Alfa 2b er et legemiddel som produseres på Cuba, i Nicaragua og i Kina. Legemiddelet kurerer ikke covid19, men demper symptomene og gjør at pasientene har større sjanser til å overleve. Kineserne hevder at bruk av denne har reddet flere 1000 mennesker. Cuba eksporterer det de ikke har bruk for selv. 3.400 leger/helsearbeidere fordelt på 53 helsebrigader har vært på covid19 oppdrag i 40 land rundt om i verden. Landene har vist stor takknemlighet overfor Cuba og den uegennyttige innsatsen disse har utført.

Det foregår nå en koordinert aksjon for at Henry Reeves-brigadene skal bli tildelt Nobels fredspris i 2021.

I mars ble mange passasjerer på et cruiseskip i Karibien smittet av covid19. Skipet fikk anløpe Havanna etter at ingen andre land i området våget å la det legge til kai. Cuba kunne motta skipets passasjerer uten frykt fordi landet har mange leger med lang erfaring (f. eks fra bekjempelsen av Ebola i Vet-Afrika) i å takle svært smittsomme sykdommer. Derfor var rutinene på plass og passasjerene kunne overføres til fly og sendes hjem. I god tid før covid19 slo til hadde Cuba innarbeidet gode rutiner på samtlige sykehus rundt hele Cuba, f.eks egne karanterom.

Studiebeviset som sykepleierstudentene mottar etter å ha fullført sin praksisperiode på Cuba

Samarbeidet med sykepleiehøgskolene i Norge

Sykepleierstudentene må søke om å komme til Cuba. I søkeprosessen legger Høgskolen i Oslo stor vekt på karakterer mens skolene i Bergen legger vekt på kjennskap til spansk. Arne har etter hvert utviklet et nært samarbeid med sykepleiehøgskolene i de nevnte byene. Han jobber med å utvide tilbudet til andre høgskoler i Norge. Det har ikke vært lett pga den sterke konkurransen skolene mellom. Tilbudet om et Cubaopphold betraktes som et konkurransefortrinn som de ønsker å beholde. Det er lettere å bruke kontakten med høgskoler på Cuba som en døråpner i forhold til andre høgskoler på Cuba. Den sentraliserte organiseringen har vært til stor hjelp. Derfor kan Arne for øyeblikket tilby flere praksisplasser enn skolene i Norge greier å dekke.

Hva er Arnes konkrete jobb?

Arne reiser med hver ny gruppe av studenter, er sammen med dem i 14 dager. Han har ordnet med turistvisum og en konkret avtale for hver enkelt med en høgskole. Turistvisumet går ut etter en måned. Å skaffe seg et studentvisum i Norge kan være en langdryg affære. Nå ordnes forlengelsen under oppholdet. Det er svært viktig at hver student må ha vært i kontakt med den norske ambassaden på Cuba. Cuba er i utgangspunktet et svært trygt land. Likevel kan det alltid skje noe i et nytt eksotisk land for nysgjerrige jenter (80-90% av hver gruppe er jenter) i 20-25 årsalderen. Derfor må du være forberedt.

Arne forteller mye om cubansk kultur, skikk og bruk og hvordan det er lurt å oppføre seg. Cubanske menn er ofte svært sjarmende, de er naturlig brune og danser som guder. Det er svært lett å bli sjarmert, men det er viktig å være forsiktig i det cubanske machosamfunnet. Hvordan en ung kvinne skal avvise innpåsletne menn uten å være direkte uhøflig er et eget fag som Arne villig lærer bort. Av de 900 studentene har fire truffet sin ektefelle der.

Arne ordner også opp med bolig. Alle bor privat, to på hver rom. Casaen skal ligge mellom høgskolen og sentrum, være av god standard og eies av cubanere som har avtaler med myndighetene. Arne sjekker at casaen har en god helsemessig standard og at huseier vil kunne takle å ha norsk ungdom boende hos seg over tid. Det er viktig å losjere studentene privat. Huseier må føle et ansvar. Det betyr at de blir fulgt opp på en måte som aldri ville ha skjedd på et hotell.

I de siste åra har Høgskolene i Norge mer og mer tatt over ansvaret for kontakten med de cubanske. Arne er ingen ung mann lenger og han har helsemessige utfordringer. Han er svært opptatt av at dette prosjektet fortsetter også etter at han ikke kan fortsette. Arne er veldig opptatt av å få med flere høgskoler. Jo flere høgskoler, jo større sannsynlighet for at norske sykepleiestudenter fortsetter å dra til Cuba på praksis også etter Arnes tid.

Hva lærer de kommende sykepleiere på Cuba?

Studentene betaler semesteravgift for tre mnd praksis, ca 12.000 norske kroner. 50% av disse inntektene går til helsedepartementet i Havanna mens de resterende 50% går til den enkelte høyskolen som har ansvaret for tilrettelegging og opplæring. De første to ukene kjøres et intensivt spansk kurs. Noen har hatt spansk på videregående, for andre er språket ukjent, noe som selvfølgelig er en utfordring siden undervisningen foregår på spansk.

Ellers er opplæringen svært variert med praksis fra ulike avdelinger. Hver eneste norske student får anledning til å ønske en ny cubansk medborger velkommen til verden.

Pga den inngrodd machokulturen er fødeavdelingen kjemisk rensket for kommende fedre. De er på byen for å feire farskapet. Det betyr at studentene får en inngående innføring i alle slags rutiner i forbindelse med fødselen.

Studentene har to ulike praksisløp. Det ene er sykehuspraksis. Det andre og mest populære er hjemme-sykepleie med vekt på forebygging. Primærhelsetjeneste er i fokus.

De får også praksis i naturmedisin som er mangelfullt dekket i Norge. De følger også mor/barn fra unnfangelse til flere år etter fødsel. På Cuba er vaksinasjoner obligatorisk og gratis, noe cubanerne er svært stolte av.

For øvrig er opplæringen svært variert. Cubanske sykepleiere er lite spesialisert. De er generalister. Det sies: «Har du vært på Cuba i praksis, står du aldri fast». Her får du bruk for fantasi og trent opp evnen til å kunne opptre under nye og/eller overraskende omstendigheter ofte under kummerlige forhold.

Det sosiale livet er viktig. Det kan være tøft for noen å være i et fremmed land i tre måneder. Tilbud om deltagelse på 1. mai-feiringen er f.eks obligatorisk. De aller fleste takker ja til det, noe de ikke angret på da 1. mai på Cuba er en fantastisk opplevelse.

Det sosiale livet er viktig for studentene. Her serveres helstekt cubansk gris!

Sykepleierstudentene er med på fødestuen.

Fortsettes neste side

Caroline var i praksis på Cuba

Caroline Kayser Frank var i praksis på Cuba i 2017. Foto: Oda-Mari Corneliussen / StudentTorget.no

Høsten 2017 dro 22-årige Caroline Kayser Frank til Bayamo på Cuba. Hun var en av 10 sykepleiestudenter fra Høgskolen i Bergen som skulle på 3 måneders praksis. Caroline hadde aldri vært utenfor Europa før.

Hun ønsket å se mer av verden og var samtidig svært nysgjerrig på å få se Cubas anerkjente helsevesen fra innsiden. Hvordan kan et land med begrensede ressurser kunne klare å tilby gratis helsetjenester til hele befolkningen? Samtidig var Caroline interessert i primærhelsetjeneste. «Bayamo er en fantastisk by å være student i, passe stor, herlig kima og mengder av studenter av mange kategorier. Det er stor forskjell på studiehverdagen på Cuba og i Norge. På Cuba var teori og praksis mye tettere knyttet sammen, ofte begge deler samme dag.

På Cuba tok hun faget «Health Promotion and disease prevention» der lokale helseutfordringer og sykepleierens funksjon i dette ble vektlagt.

Hun besøkte et sykehjem, en poliklinikk, et hjem for gravide, et barnehjem, en barnehage og en iskrem/ostefabrikk, alle viktige steder for primærhelsetjenesten. Hun fikk også opplæring i alternativ medisin. All undervisning foregikk på spansk, noe som var svært krevende da flere ikke kunne spansk fra før. Språket og en helt annen sykepleiekultur var krevende. F.eks har Cuba en helt annen kultur når det gjelder taushetsplikt. Hun opplevde Cuba som et svært trygt land med en utrolig vennlig og imøtekommende befolkning.

Caroline husker spesielt hvor flott det var å være til stede på en fødsel. Men det var tøft å se at smertelindrende medisiner ikke ble brukt ved en vanlig fødsel. Kun ved keisersnitt var det aktuelt.

I jobben møter hun stadig personer med en annen kulturell bakgrunn og et annet språk. Erfaringen fra Cuba gjør at hun mye lettere har kunnet sette seg i pasientens situasjon og vendt seg til å snakke tydelig og klart, bruke mer tid til å få pasienten til å forstå. På Cuba brukte en det en hadde for hånden, tomme flasker og yoghurtbegreble brukt til å helle væsker opp i f.eks. Evnen til å bruke fantasien ble utviklet. Engangshansker ble ikke kastet, men sterilisert og gjenbrukt.

Fra undervisningen. Foto: Caroline Kayser Frank / StudentTorget.no

Norske sykepleiere på plass på Cuba. Foto: Caroline Kayser Frank / StudentTorget.no

Caroline og medelever sammen med de to spansklærerne.. Foto: Ingvild Mjøen Sausjord / StudentTorget.no

Det blir også tid til å se seg rundt på Cuba. Her fra Bayamo hvor Caroline studerte. Foto: Shutterstock

«Braemar» tar Havanna som «hjemmehavn» i Karibia

Tidligere i høst informerte British Solidarity Campaign for Cuba om Cruiseskipet Braemar som seilte rundt i Karibia med covid 19-smittede passasjerer og ble nektet anløp av land og havner for å sette i land de syke passasjerene. Ingen ville ta imot Braemar. Cuba ble den reddende engel for det Fred Olsen eide Cruiseskipet, Braemar som ble dirigert til Mariel, den nye og mest moderne containerhavna i Latin-Amerika, en times biltur vest for Havanna. Mariel er også en økonomisk frisone for internasjonale investeringer.

Corona-syke passasjerer fra et cruiseskip er intet problem for det cubanske helsevesenet som i kvalitet, kapasitet og solidaritet har hatt medisinske brigader i 60 land i Afrika, Asia og Latin-Amerika. Passasjerene fra Braemar ble tatt hånd om av det cubanske helsevesenet, og direktøren i det Britisk registrerte Fred Olsen Ltd, som eier Braemar, ble så begeistret for den cubanske hjelpa at selskapet ville i 2021-2022 stasjonere Braemar i Havanna.

Braemar har Southampton som hjemmehavn og seiler i Middelhavet og Europa med en tur innom norskekysten i sommerhalvåret. 2021 blir et vanskelig år for turistnæringen og cruiseskip på grunn av pandemien.

Ifølge planene til Fred Olsen Travel seiler Braemar fra Southampton til Havana i desember 2021 og fortsetter med 14-dagers cruise i Karibia ut fra Havanna i januar og februar 2022. Nordmenn kan henvende seg til Fred Olsen Travel om detaljer om cruisene. Fred Olsen vil sette opp egne charterfly fra Norge til Havanna til disse cruisene. Normalt er prisene inkludert flyreisen t/r.

Cruiseskipet Braemar er et vakkert skip, 27 år gammelt, bygd i Spania, på 24344 brutto registertonn, rebygd og modernisert flere ganger, sist i 2019 og registrert på Bahamas, men Bahamas nektet å ta imot corona-syke passasjerer. Skipet har kapasitet til 950 passasjerer i 485 lugarer med norske offiserer og filippinsk mannskap på 370. Det betyr god plass og mer luksus enn de fleste cruiseskip. Folk som har levd en stund, husker Braemar-navnet fra den gamle Braemar, som ble bygd i Southampton i 1953, og som seilte i mange år på ruta mellom Oslo og Newcastle sammen med søsterskipet Blendheim. Det nåværende Braemar har tidligere het Crown Dynasty.

H. Boye Svendsen, sjøoffiser

Bli medlem i Cubaforeningen

Cuba trenger og fortjener vår støtte. Det er vi sikre på at du er enige i, dersom du har lest dette bladet.

Med Donald Trump som president i USA fortsetter truslene mot Cuba ytterligere.

Den beste støtten du kan gi Cuba er å bli medlem i Cubaforeningen.

*Kontingenten er kr. 350,- pr. år. Studenter eller lignende, etter avtale kr. 250,- pr. år).
Årsabonnement uten medlemskap på Cuba Nytt kr. 250,- Adr., bankkonto, osv. - se side 2.*

På grunn av COVID-19 viruset er årets studiereise avlyst.
Vi forsøker å arrangere en ny reise i november 2021

Besøk vennlige og glade Cuba - en annerledes reise, til et gjestfritt og hyggelig folk!

Solidaritets- og studiereise **28. oktober - 7. november 2021**

*Turen koster ca. kr. 12.000,-/10.000,- (single/dobbel) - eksklusive flyreisen
Hotellrom og de fleste måltider og visum er inkludert.*

Møt det cubanske folk i arbeid og fest. Rike opplevelser. Gode minner.

Bli med på 10 spennende og lærerike dager på Cuba!

Ta kontakt med oss for flere opplysninger, og få tilsendt program!

Cubaforeningen i Norge
Tlf. 988 94 272 (kontakt)

www.cubaforeningen.org
Epost: cubaforeningen@gmail.com

Reis med Cubaforeningen!

Cubaforeningen kan arrangere gruppeturer med faglig innhold fra helse til gamle biler.

- GRUPPER
- DELEGASJONER
- SOLIDARITETSBRIGADER

For tips, spørsmål om visum, kontakter etc.

Ta kontakt med oss!

www.cubaforeningen.org

